küçük İskender

GÖZLERİM SIĞMIYOR YÜZÜME

KÜÇÜK İSKENDER
GÖZLERİM SIĞMIYOR YÜZÜME

Küçük İskender

●

Gözlerim Sığmıyor Yüzüme

ADAM YAYINLARI
©
Anadolu Yayıncılık A.Ş.
Birinci Basım: Mart 1988

Kapak Düzeni: Aydın Ülken

187.03.066.477.326
88.34.Y.0016.326

YAZIŞMA ADRESİ: ADAM YAYINLARI, BÜYÜKDERE CADDESİ, ÜÇYOL MEVKİİ, NO: 57 MASLAK–İSTANBUL
TEL: 176 23 30 (8 hat) TELG: ADAMYAY TELEKS: 26534 rada tr

Küçük İskender

•

Gözlerim Sığmıyor Yüzüme

Şiir

ADAM

HER ŞAİRİN İNFAZI KALEM TUTMASIYLA YAZILIR!

Asmadan önce beni, bana o bilmediğim kuşları anlatın
onları anlatın, o kımıltısız, haşarı gözlü kuşları
tütsülü tüylerini.. Yasaklanan alevi kanat çırpışlarını
ve gerekirse bana uçmayı öğretin
ya da uçan kuşlar gibi onurlu ölmeyi..

Lise defterlerimi dilerim idam etmezsiniz
üniversite kimlik kartımı.. dostlarımı, pasomu
dilerim erdeme de kıymazsınız, hırpalamazsınız
o.. o tatlı, uysal, ukala çocuğu !.

Bu şehirde doğmuşum, ötesini bilmem
Beşiktaş'ta büyümüşüm iki büklüm/vapurlarda
sürünmüşüm
boynuma, civanım, kokusunu sürmüş sirkli kızlar ve bir de
kız kulesi
eh işte, gençlik hevesi
yılları örekelerde örümceklendirmişim..

Nerede kalmıştık
oradan ağlayalım halimize
Burgaz'dan ceset bir rüzgâr geliyor/çatal bıçak takımı
adalar
her yanımda medyum duyular, mevleviler gibi özlemle
dönenen odalar
pencereleri — ki çocukluğumdan beri açıktır
mutfak önleri.. sofralar.. soluk soluğa sofalar
ekmekler bayattır, tuz ıslak, tencereler ayaz
hayat bu be.. bembeyaz bir ölünün açık mavi gözleriydi
boğaz

erkete bir boğa dili gibiydi Galata Kulesi ve dibinde yılan
yuvası
"Abi, bir dilim kuru lokmanın davası..."
"İnanma ceketim, inanma..", puştlar bu yalanı her bahar
söyler!.

Artık bir telefon : "Alo! Ben iyiyim anne, vallahi iyiyim,
sen nasılsın, dert etme kendine, yine doğurursun,
yine büyütürsün, yine asılır
her şairin infazı kalem tutmasıyla yazılır!
Sen babama selam söyle.. De ki : Düşümde gördüm'
romatizma ağrıları bu kışa doğru dinecek..
Biliyorum anne, biliyorum, biraz daha böyle konuşursam
yüreğine inecek, ama ne yazık ki durmuyor dilim
aslını sorarsan, dün geceden beri iyi değilim.."

Nerede kalmıştık
oradan ağlayalım halimize
kafka'dan öğrendim — şekil değiştirebiliyordu yaşamak
ve Sait'ten öğrendim bu şehrin cenazesi bile büyüktü
varlığımı her yeni kadının saçlarında taramıştım
o oğlak sevgilimi aramıştım asırlarca her tarafta
her paragrafta
şiirim, sırtımdan düşmeyen sarışın bir yüktü..
Spermlerimi sözlüklere verdim / ölünce de uyak bulacağım
aşka
ve en başta, anlamlı olmak var ya anlamlı olmak
anlamın altında dürülen ilmik, kırılan hamur gibi çoğalmak
ve taşmak suya, suça, engine, soya, tanrının dizi dibine
orada başlıyor sevdalı kavgaların hükmü işte!

Bir pazartesiydi — uyanmıştım..
başucumdaydı her türlü sevincim
ve masmaviydi gökyüzünden sarkan ışıklar
masmaviydi yeryüzünden yükselen buhar

ve yine masmaviydi gün, günün içinde üreyerek koşuşan
çocuklar..
Bende ise zaman zaman çiy tutan ruhumun
bataklıklarında sürülerce, senelerce süren yorgunluğum!.

Okudum okumasına da
adam olmak varmış ölümün süt gelmez göğüslerinde
nedir beni insansız bırakacağı söylenen o incecik ip
yoksa azrailin kirpiği mi bu
yoksa şeytanın sünnetsiz penisi..
Nedir onu bu kadar görkemli gösteren, böyle acaip!.
Her mevsimde elbette birinin gitmesi gerekiyor birileri için
kardeşlerim! Sizler de gideceğiniz mevsimi şimdiden seçin!.

Nerede kalmıştık
oradan ağlayalım halimize
daracık bir sokağın darağacı sessizliğinin altındadır bizim
evimiz
ahşaptır, ahbaptır gelip geçen yabancı, yalancı bulutlara
bir ressamın fırçasında: annemin camdan uzanmış kafası
babamın eşikten girerkenki donuk yaşlılığı
kızkardeşim ergenliğini verir aynalarda yanaklarına
abim iştedir, işte, üç beş kuruşun dalaverası..

Doğumla ölümün arası
topu topu bir savaş parçası
sahi, kaç kilometreydi yaşantım / kaç litre hava çektim
ciğerlerime
ve kaç litre yaş döktüm
yüzölçümü neydi yüzümün
para birimi duygularımın ve bayrağı düşüncelerimin
yüreğimin dini neydi / nasıl bir yönetim şekliydi bedenim!

Dini telkinin fani bir tilkiyi çağrıştıran ses benzerliği
sanki tabutumun ardında bin martının o şahane beraberliği

asmadan önce beni
bana o bilmediğim kuşları anlatın, kuşları! Onları anlatın
sonra, dilerseniz asın kırk kere üstüste de
leşimi bir kuyunun karanlık çıplaklığına atın!.

Korku da, ölüm de, acı da
insanı yeni bir doğuma hazırlayan sancıdır
ama unutma ki sevgilim sakın
meyva vermeyen tek ağaç, darağacıdır!.

CANGÜNCEM'İN GRİ SAYFALARINA ŞAVKI DÜŞER HALKIMIN

CANGÜNCEM'İN GRİ YAPRAKLARINA ŞAVKI DÜŞER HALKIMIN

bir

iletişim tarihi: yirmi sekiz mayıs bin dokuz yüz seksen altı
edip cansever öldü!
oysa o gün
yaşgünüdür küçük iskender'in..

anektod: biz
ırzına geçildikten sonra telle boğulup
foseptik çukuruna atılan erkek çocukları
bu gölgelerde anne..
karanlıktan dar köşelerinde üçgen sokakların
şehrin irinden penisleri sıkıştırılmış ellerimize
ne şirin!
kalkmaz ama adalet babanınki
o sıyırır pantolonlarımızı donlarımızı merakla
sıyırır alır sim tenimizi akik etimizi
sırf kemik kalırız öyle kristal
sırf altın sinir öyle
öyle sırf damar opal! O zaman
hakkıdır her halta tapan kendimin ihtilal!
yürür çıkarım yapayalnız geceden yalnızyapa
ay: karaderili sinema perdesi gökte kraliçe arı
tecavüzün öznesi: her boka özlem! amenna!
öyle be anne korkarım.. karıların
hep zakkum kokardı ya mor sinesi!.

ah meşru olurum yalçın saçlarında inancın
benim aşklarım illaki bir türlü başka!

prodüksiyon amiri: neden sana ihtiyacım var sevgilim
neden korku demokrasinin lideri
benim de payıma bir müjde ar
sevmek düşer
ve acaba neden
bir "dostlukların son günü"nü yazmıştı
selim ileri!.

Pisi! pisi! kanaliz: eksik bırakılmış karebulmacalarda hatırlanamamış harfler vardı. Canlara orospu muamelesi saatleri.. Ve ben werther değilim ve ben susurluk'a doğru uzunları yakmış çok uykusuz kamyon şoförünün kart / postaldan arabesk sartre'ı: İnsanlara tezelden gazete yetiştirilecek efendi! Uyanır uyanmaz ilkin ölüm ilanlarını neden okurlar.. O gece ölenler arasında olup olmadıklarını öğrenme telaşından..

"siz hiç bir kadın vücudu sevdiniz mi?
siz hiç bir erkek vücudu sevdiniz mi?"*

bak gördün işte!
sığmayacak şimdi şiirlere kilometrelerce hece
kilometrelerce bağırsak ve onca saf eğretileme
gel zaman! git zaman!
şafak bir cücük gibi fırlayarak ağzımızın kenarından
ve gülünç bir güç alarak incetatlı abazanlıklar
kırılan tırnakların da az becerikli tıkırtısından
saplanıverecek tersine kök bulmuş yüreklerin
kinayeli, endamı yerinde, kafiyeli zulmüne!

taşırken yakışacak yakamıza
üflemeli çalgı bir lale..

(*): Walt Whitman / I sing the Body Electric'ten

orda bir ses yakalayacak polis
bir renk tutuklanacak on altı yaşında
bir kanun taksimine tahammüden orda
henüz deyilmemiş bir mermi memede hapis!.
— suçun neydi kardeş?

evet suçum ney'di benim
ben üflemeli bir lale sahibi
ve kahrın ortakulak iltihabına
resmen alet olduktu da abi!

sezeryan tarihi: *miyokarda sarın beni*
soldan sağa sapsarı:
"mayakovski misiniz?"
yukardan aşağı zührevi:
oğuzatay tezerözlü
hulkiaktunç sevimburak
briçe oturmuşlar. Koz:
kar pembesi altında bir beykoz!
ve en şuh M.M., türk şiirinde
eteğinin uyağı havalanmış
osmanlı prensesi adam:
"aaa! Ne zamir oldu eşcinsellik
istanbul'un onca zalim barına
oğlan! yordun beni. Sakız mı bu ten
hastayım cinsimin incesine, kibarına!"

yolculuk fenomenleri:

E-5 eküri

alfa) izmir'in ortasında bir köpek duruyordu
kordon'dan ayakizleri geldi karıştı parmakizlerime
kusursuz bir kasılmaydı bu. Sahi, kasın mastar haliydi
satılık buhranın en emlak en acıklı seslenişi veya

cinnet gibi bir kızın saçlarını kazımak ya da
suda
aleni çıplak denizoğlanları oynaşıyordu
tuvalet aynasında sakal traşı olan kadınlar
sonra şizofren çirkinliğin apışlarını kaşıyordu

beta) değişmeyecek mi şimdi ahlak her şeye rağmen, andre
gide, oscar wilde,
marcel proust boşuna mıydı, yok yani boşuna mıydı?
ben öpüşmek istersem bir at kestanesiyle
ve yatmak isterse azrail kendi öz annesiyle
kim karşı çıkacak! kim, ama kim, hı?
— suçun neydi kardeş!

— özgürlükler şirketten demiş bulunduktu da abi!

gama) bir gün yahya kemal'le satranç oynuyoruz. Sene
bilmemkaç.. Pera'dayız.
Şah çektim, mat olduysa da tahtaya bakıyor ve yenilgiyi
kabullenemiyor.
Yedi saat kadar sonra başını ağır ağır kaldırıp şöyle dedi:
anneleri çağırdı ölüleri, evlerine dağıldılar
mezarlıkta kutsal kitap kalpazanı birkaç taş
şöyle bir tükürdüler dönüp arkalarından cesetlerin
evet! yalnızca bir ip yüzünden öldü pir sultan abdal!
aptallaşmıştım, sabremedim:
bir beyaz rustan kapmış
bir tepebaşı otelinde şiiri
gayrı ne permanganat ve antibiyotik
bir akıntıdır gidiyor sittin senedir
*gözünden yaş geliyor su dökerken bile!**

(*): Can Yücel / Müzmin Bir Şaire'den

Can baba masada bir rakı şişesi kılığındaydı. Gülümsedi. Ben gül istedi sandım..

bodrum suresi'ne ilave:

— inadına gel piyasa vakti bodrum'a
söz olurmuş olsun
liberal ve feminist değil misin?

11 temmuz: mükemmeli aramanın hırsı bu. Bunaltıyla sıkı fıkılık da mükemmelin insan eliyle yaratılabileceğini farkedip üzerinde hiç durulmadığı gerçeğinin katı varlığı.. Neden sevgiyi bilmiyorlar, *Oulric? Ama ben onlara inanmaya çabaladım*! Küçük bir hesap hatası dahi olmamalıydı. Ayrıntılardan kaçınılmamalıydı. Birbirimize değer vermek zorundaydık. DNA'lara, RNA'lara saygı duymalıydık. Şiirin kromozonuydu hasret..
Aşk kanserojendi. Tehlikeli aşklarla yaratma cesaretine ulaştık. Neden ben yalnızca cangüncem'i yazarken mutlu olayım ki; neden ben ancak onunla paylaşırken erinçli hissedeyim ki kendimi.. Var mı bunca zayıf ilişkilerin altyapısı, ve metro yapmak için uğraşacağımıza neden kolay üstgeçitler öyle kıvamlı dostluklarda? İnsana özgü kutsallığa omuz silkmek niye? O dudaklar daima bükülmek için mi? Nerde o ilahi sevdalar ve sevecenyakut gözlerin suyunu kıpırdatan sıcak sözcükler ve alev ve yangın ve tutku ve ilke sevinçler, hazlar, orgazmlar! Tüketildi. Zaman yitiriyoruz ve zaman yitirdikçe daha sık hata yapıyoruz, Oulric!.

iki

dipnot:
hiç sabahın sağır vakti
dünölmüş bir kediyi okşadınız mı siz
filan uyukluyor sanıp da sevinçli
parmakuçları yabancı dil öğreniyor
siniruçlarında "karamizah ve absürd bayramı"
deride tefrika tepki: güney afrika gerçeği veya
kendi cumhuriyetini kurmuş adamın
en sevdiği esasına bağlı kişisel bayrağı..

yatsam uyusam uyanmasam
kalksam baksam görmesem
pul biriktirir gibi girip bir bara
PTT memuresi kızların rujlu dudaklarıyla
lekeli bırakıp da kaçtığı martini şişelerinde
sanki
bana yazılmış anlaşılmayan bir mektubu
açıp okumadan kültablasında yakarken
ağladım ağladım bütün organlarımla
karım kafka'ydı daracık topuklarıyla
ve ben sürekli bilmiyordum bilmiyordum
ölen askerlerin iççamaşırları acımda katlı
içbulaşıkları alkolik bir barmenin
çatlak bardakların existentialisme'i

brecht brecht! gülen garson çöp şiş
bana bir duble rakı veriver be baki bey
sinemalardan geliyorum şimdi içeri gireceğim
bensizliği oynuyordu robert de niro
bensizlik bedensizliğine yakınan allahın
ve pejmurde göbekkordonlarının
ve feodal babaanayasanın
döküle döküle kuruması peçetelerde!

az mı dayak yemişti milliyetçilik
başağrısı mideağrısı gece yarısı vay anasına
sarhoş dönerken eve o dandik bildik çetelerde
yatsam uyusam uyanmasam
inadına gülmesem zor taze çarşaftaki
buruş buruş bıraktığım tenime

gel öp beni bir böcek ezer gibi
gel öp beni!

ihtiyacım var. ihtiyacım var ihanetine.

bir gözlük camı buğulanır'a benzer
yağan çiyin, homeostasis'in / ya da
terli ayaktan çorap çıkarma zorluğu
tersine terleyen koltukaltları ve
kalabalık bir bunaltıya sığınmak içinde
beklenti, sıkıntı ve öldürülme korkusu
insan eti kokusu içinde
iri bir delikanlı memesi karagözdür kimi
sarkık bir babaanne memesi hacivat

pirinç dudaklı parlak kadınların
ya da evliliklerin sahte, grevlerin acı
genelevlerin ritmsiz sevimsizliğine
bir mübalağa kurma telaşı /
bir kurbağayı vurma telaşı
ben aşka da intihara da başka bir isim koydum
mesela aşk kılcal bir tepebaşı
mesela intihar maddenin dördüncü hali
ve ben sürekli bilmiyordum bilmiyordum
ne kadar yakında ama uzakta o kadar
ne kadar aşağıda ama yukarda o kadar
çık git gelme, devril çünkü
haşarat bir terbiye ikindisi
felçli gözleriyle bir doktor bıçaklarcasına
felçli gözleriyle bir felfecri açıklarcasına
yakında, ama yukarda
aşağıda, ama uzakta
bir ses, sanki kendisinden çatlayıp da çıkmış
bir soluk sıcak soğuk aynı anda da ılık
birdevrim
ilk defa bir erkeğin olması gibi bir başka erkeğin
bir türlü pişirilememiş yumurtalar
kendi kendini rendeleyen paslı rendeler
tavuk yüklü kamyonla çarpışmış anot eller
tüylü-biçimsiz-kaba-bilakis sabırlı ve atak
yaşanmamış yasadışı bir perşembenin kimliği
unutturulmuş bir şubat ayı psikozu
kaldırıp yere çaldı isa
boynundaki iskambil ıstavrozu..

ben bu tavrı tuttum uyumsuzum ki

hepimiz tek tek birbiri'yiz
bana sen demelisin ben sana hep onlar dedim
biz ötekileriz bizim dışımızdakiler hep sizler
şu kanunla varız: reşat nuri güntekin
ve ayrılmaz lades kemikleri
düşünün!
mümkün mü adaş olması bir çiçekle bir hayvanın
o halde mümkün ruhla gövdenin adaş olması
o halde su ile suçun
hırs ile seksin adaşlığı
tıpkı limon kolonyasının kolay uçması
gibi ince, gibi ansızın, gibi çabuk..

bitti bitecek bitti ahh saat de kaç
kıskançlık kaç, takvim kaç, kaç ceride-i havadis
aydınlanan hava değil gökyüzüdür
dağılan şey sis değil mikado mikado yüzüm
saçmaladık!
asma bahçelerine açılmaz ki sıfatlar
sıfatlar bir çeşit üzüntüdür!

ne anlattım ne anlatacaktım
zaten ne anlatabilirdim
insanlığım — varoluşum bir itin tekelinde
ıslak bisküvi gözlerimde çıt yok tarih genelinde
o kadar yakında ama uzakta ne kadar
o kadar aşağıda ama yukarda ne kadar
ve burçsuzluk adeta yokedilen gençler onca
pat pat pat! lokavt lan sana iblis sömürü
duvarı yıkamayız boşuna yıkamayız, tabii
ama hoşuma gitti, artık kanda kapı var!.

kanda kapı var, evet, etten bir kapı
şimdi geldim uzun yoldan, yol siyah evetlerden
kara gelin maşa ağızda uyku hapı
kimselerden bir kimse
gidişlerden bir geliş rastgele
bir tanrı seçtim çok kulampara
kulaksız burunsuz aynı "bir kedi kara"

hatırlayın!
az önce hani uyanmıştı
bir anda uyanmıştı düş vitray şaşkın
çapak değil erincin çekirdekleriydi onlar
dağılmış saçlarını tarattığı sevgilisi:
imha edilmiş bir deccal filmden arak
az önce hani bir delikanlı uyanmıştı şaşkın
bir losyon şişesi gibi hızla kırılarak!

kanda kapı var. Etten bir kapı! Etten bir kapı!
ecel tez ulaşır, tozlu çamurlu yalnız ayakkabıları
kırık bir şeyler var
kırık bir şeyler!
ödenir bir gün ne tutarsa hesabı!.

üç

"altına imzasını atacak kadar
kim bilinçli ve doğru yaşadı ki?"

kubilay hadisesi: tanrım!
acım
senin o
evrimsiz geometrik yüzünle
aleni kızkardeştir
ve cankardeştir hüzünle
senin o
acil, o akli dengesi bozuk
düzensiz küstahlığın!
ve sonuna dek alacakaranlığın
kan
tensiz bir yılan gibi
sokulur koynuma
dolanır boynuma harbi
sokar!
ve
bu taşıdığım paramparça yürek
o beton-betonarme armalarla giderek
çalıntı bir bektaşi fıkrası olur

sarkar!

"hiyerarşi üçgeninin tepe açısı"
üçüncü perde / ikinci sahne
JULIET:
dörtnal gidin, ey ateş ayaklı küheylanlar
güneş tanrısının sarayına doğru!
phaetnon gibi bir sürücü sizi batıya kadar
kırbaçlardı da, bulutlu geceyi getirirdi hemen.
ger koyu renkli perdeni, sevgi yaratan gece,
o kaçağın gözleri pırıldasın; ve romeo
kimseler görüp duymadan atılsın şu kollarıma.
âşıklar kendi güzelliklerinin ışığıyla
görerek yapabilirler sevgi törenlerini.
hem, aşk körse, en çok gece yaraşır ona.
gel ey ağır başlı gece,
karanlık giyimli ana, ey karalar içindeki,
gel de öğret bana, nasıl kaybedilir
bir çift lekesiz bekâret için oynanan oyun.
yanaklarımda çırpınan bu vahşi kanı
ört de kara üstlüğünle, yüreklenen temkinli sevgi,
gerçek aşk alçakgönüllü davrandı sansın..*

geceler kalamar kadavra midye tamamen
geceler sınıfsız-ki geceler fikre egemen
geceler kellesiz birer geveze cenin
geceler masus markus, biraz enguls lunin
geceler dandini geceler dandini geceler dasdana
ah tanrım ne olurdu düet dokunabilseydim ona
ona! o orda: tekerlemelere takılı tatlı arap ihtiyar
o orda, zenci zemberek imalat fabrikası muhitiyle
memnun, memnu, mekanik bir sonbahar
o: ruhların kızaran yanaklarına çektiği karaçarşaf

(*): Romeo ve Juliet - Shakespeare / A. Turan Oflazoğlu

sürüklendim sahi
tozlanmasın diye beyaz örtü örtülü
mit yangınlarında. Çünkü bir kibrit de ben çaktım
pembenin saf alkoloidken hükmettiği
kısır şair edatlarında.
akrabadır rus ruleti ile islamiyet
aynı evin ayrı odalarında aynaları ayrışık
— amcamla tanışmış mıydınız? aaa! ne şık!
topluca ibadetten dönüyor cehalet ve hıyanet
— ya teyzemle? teyzeniz ne çok eskimiş öylee
o: kapkara peçenin altında ağulu bir karafatma
— irtica problemini çözmek için karatahtada
kaldırılmış parmaklardı minareler —
dayınızı hiç sevmedim açıkçası
fes püskülünü anımsattı bana
osmanlı uygarlığı tonlamasıyla iğri misafir
ilkokuldayım
çağ cetvelinde her on üç santimde bir
devrim, ve 5-B/826'nın büyüyen kefir
büyülü yüreği vardı. kısmetse eğer, seneye
zaferin birinci ligindeyiz! hüzün ve hüzzam
bildiğimiz o feodal makamlardandı.

"şu yasak" ile "bir yasak" arasında
"şu yanlış" ile "bir yanlış" arasında
eksikler! yok, çok mu azdı çok mu çoktu
hiç mi eksik yoktu yoksa
"şu dava" ile "bir dava" arasında..
kan, tensiz bir yılan gibi...

romeo markus: yaşamak için hayata abone olmak gerek
danseden bir balerini öpmeye çalışırcasına
ve ezilmiş bir kitlenin atomlarını toplayıp
ondan yeni bir madde yaratırcasına..

hata yapmadım sanmıyorum daha da hata yaparım
başına buyruk bir noktayım ben böyle bir esinti
gökkuşağı bile gökte bir kuş ağıdır aslında 1987
sıfırın fırsatçılığından doğan onca sınır
sıfırları tanımlayan onca sınır bir kümede
güneyi tanımlayan bir kuzey
doğuyu tanımlayan bir batı
bulunur mutlaka. belki
hepsi de işteş bir yalnızlık beklentisi..

kim bilir değiştirir bir gün uyruğunu
belli olmaz olan eziyet
bir kız çıkar: adını mayıs koyarım
bir erkek çıkar: adını bayram koyarım
koyu lacivert bir kahkaha gibi
çınlatır karanlığı hürriyet..

dört

J'irai cracher sur vos tombes!

lütfen nazik bir merr ur yürür
sabahın kabaetlerir ıe elinde cinayet
gözuçlarında kirpiklerden türetilmiş
hüzne mimar kelepçeler..
yüzlerce paramparçadır yüzüm
yüzüme yüzlerce paramparça
ceset tükürülür!

oda bitimi bir yamuktayım orda sizden
orda integral yalnızca şehvet ve istihkâm
kuyum kenarlarımın "yok" uzunluğu:
uyumsuzluğa ruh vermekti sosyoloji,
ya da bir inkisar:kimim sen?

orta birden dansöz bir işçikız yürür
sabahın ortaoyununda, ödünç alırım
usancını, kızlığından bir uçurtma
hep bir çağrı okunur alfabesinde
ve sonra. gözler. her gözde bir gözüm vardır!
ağzı dikiş makinası hatıralar peşinde
ve bilinç: hâlâ sübyan, henüz on beşinde
bakıp geldiğimiz ters dersten duyulan

ağlamaklı bir tambur sesi ye'miş-li geçmiş
orda istanbul'un az kızılcık cenazesi..
hayat: insan aşklarıyla farmatik
raflarından lafın iftiranın inmediği
mecbüriyet eczanesi..
büyüyerek bir şeylerden arttı bu yürek
her zorda mimoza eğilirdi ozon başım
eldivenimle vurup, alçak! ah işte
düelloya kalkışan iki genç kadın sathı
gibi titrer bakışımda bakışları karlı mask'ın
misak-ı ilmiden pay almış bedeniyle
o bir mimoza eğilir ozon başım
bir genesis'in elementi sivil simge şık öyle

anlamlı değil'in anlamsız hiç değil'e oranı
eşittir kan eşittir isyan eşittir devrim!..

OBSESSION: suyun geldiği yerde
bir kuşun çok sustuğu
mezardan daha mecaz sanrıların
yüzlerce teharet musluğu
açılırcasına yürüdüğü küskün nüksetmeler,
olsaydı şimdi çırılçıplak çürükler çıkartır
saçlarımızı taratırdık asuman tırnaklı
sebeplenmelere.
olmak vardı. bir bakmak.
kim için katlanılmıştı o ilenmelere?

lakin

gördüğüm güzel, giz gene galiba
güz gelecekse genzimde güllenen gerçeğin
grift gürültüsüne, güz gelecekse
gecelerin gür geçmişine granit,
gökyüzü grilenerek gidecek
gerileyip gerilerek garip gülümsemelerle
girdaplara gireceksek göt gibi gülünç:

gayrı göğüslerim genel'i
götürür gömerim gaibe!

ŞEHSUVAR

ŞEHSUVAR

I

gece saçlarına kadar sokulur, güzelliğine
atılan ilmiklere kadar ulaşır. Koltukaltına
kaç takım yıldız, burç saklar. Şehsuvar
sığ sıkıntılar ardında derin bir havuz..
dikdörtgen dudaklarda çok yuvarlak
sözcükler var! Herhangi birine selam versen
dağılmaya mecbur oluyor yüzün. Uzaklara
gideceğim ben diyor delikanlı, gobi çölüne..
Tarih atlaslarında yitireceğim her zerremi
anlık bir yanılgıdır diyor suçüstü alttarafı
anahtarlıkların hüznü üstüne
çift kişilik yataklar için yazdığım senaryolar
yollar: derisiz ceninler gibi çirkindir
yollar: tanrının çocuk oyuncağı olduğu çağda
          işlenmiş günah-kırılmış ikona
yollar: insanın kendi cenazesine
geç gitmesi gibi bir şey! Özellikle!

şimdi saatbaşı
satranç oynayan sabıkalı beyoğlu kaldırımları
utanca doğru atılan serinkanlı
serseri adımları turfanda-radyodan ajans ve hava durumu
ve muhallebiciler, daima kalabalıktır, daima terli
içerde tavuk göğsü gözleriyle sevgililerimiz! Simli!
ve öpüşenler oğullaşan, sıklaşan zenci elleriyle
o tekerlemeler söylenmeyecek! o bilmeceler sorulmaz!
kaç parmağı çatırdar ki hüsranımın
kaç ciğeri şişer ki rakı şişelerine gömdüğüm

aşklarımın. Aşkı geçelim. Onu geçelim,
onu unut şehsuvar!
ya da kımıltısız bir kuş ölüsü dünya müzelerinde
beton bağlayan aromalı kanatlarıyla kımıltısız
kımıldar bir gün! Onu umut
            kımıldatır değil mi
            kımıldatır değil mi şehsuvar!
saçmalıyorsun! Evine dön, o vıcık vıcık
koynuna annenin, sabahlığın arkasında haydi!
sırılsıklam memeler, ucu mantarla tıkanmış memeler
ve şato zindanı dolaplarda boğdurulur
porno dergilerinin şahsi derbederliği.. Direniş
bir bakıma
— Haklısın de! — imparatorluk ahlağı,
doyum seferberliği! Ve emilmiş
bir dili andıran dilsiz adı usancın
bende gizlenen bedensiz bir ölümdü varsay
            ki fazlaca huysuz
            ki fazlaca havadar
ah! Neden sutyen takmaz acaba uzamış adamlar,
ayaklarına,
yürümedikçe sarkmasın diye bacakları!

evet! üstüne üstüne yüklendikçe kaçar
kaçar ha kaçar
sevda katillerinin otellerdeki
kilometrelerce kadınlardan çalıp da
başlarına geçirdikleri
ten rengi külotlu çoraplar!

kimsen de kalmaz birdenbire! Açtıkları yaradan
kan bile akmayacak. Çoğu küstah! Çoğu şımarık!

vahşi bir at almış altmış dağı aramıza taşır
vahşi bir at almış altmış dağı aramıza taşır
şehsuvar! Sınırlara mayın döşer bakışların
vahşi bir at almış altmış dağı aramıza taşır
şık bir omuz devrimiyle baharı getir
tavlalar kırılır, iskambil kâğıtları savrulur
görücüye çıkan büyücü bir kız oluverirsin
patlamış yirmi ikilik ampul gibi
patlamış mısır seven
mısırlı esmer çocukların
tokluğa açlığı gibisindir
vahşi bir at almış altmış dağı aramıza taşır
yuvanı, anneni bugün terkettin tırnakların arap
ses duvarını aşamaz sesin
ışık kırılır mı hiç
birleşir yeniden adeta
— kardeş duası çeker
muskalar tutar —
senin merceklerinde şehsuvar!
Baksana sultan!
dikdörtgen dudaklarda
daha ne çok
yuvarlak sözcükler filan var. Gülsen
ağzın düşüverecek ve kenarından biraz
çatlayıverecek kahkahan. Ve vahşi bir at
alıp bir altmış dağı daha
aramıza taşıyacak! Ve vahşi bir atın
bir hayat boyu süren
saltanatına dönüşecek birden
hasretlerle gitgide
gitgide ağırlaşan zaman..

II.

maviden öğreneceği çok şey olmalıdır denizin
yakışıklı bir kadındır şehsuvar. Titredi mi
gökyüzü de titrer, toprak da, deprem de titrer,
onunla beraber umulmadık gülden fışkıran renk de!
aynalar be şehsuvar, rujla boyanmış kırık aynalar
zahiri görüntüler de sayılabilir, âhenk de!
kasıklarında kasım gibi çoğalan
susam ahırlara kilitlenir o atlar bilhassa
meydanlar sevdanla, ağrınla cilalıdır. Olmasın mı?
simit satan kimi çocuklarsa
kördür, topaldır, mavidir
bakirdir daha oysa!

anne diye seslenir ölümlü çınarların
dışa vurmuş toy köklerine şehsuvar, anne!
kimsin sen?

kimim ben der anne
tekillikle kalaylanırken yüreği adamakıllı
kıllı erkek kollarında. En zayıf sesiyle
ağlar mı hiç! En karambol sesiyle
ağlar mı hiç! En matem
sesiyle ağlar anne!
maviden kapacağı çok şey olmalıdır denizin
bir kere: anneler öncelikle diri kalsın, anneler
orospu olmasın efendiler..

nerede yaşadığını bilmeyen bir vapur sıyrılır
uykularında şehsuvar'ın. Bütün shakespeare'ler
bütün hamlet'leri düşünür. Balerin bir sabahtır,
damlarda ayakparmaklarının uçlarında yürür güneş..
tüyler, taç yaprakları, aman gürültü etmeyin!
her anın
hep bir susan insanıdır şehsuvar.
— şehrin surlarına, cemre olur
düşüverir at cesetleri, bıçaklarda festival var —
henüz büyüyememiş isyan
henüz planları yarım bir katliamdır şehsuvar!
söndürülememiş orman yangını gözlerinde
sosyolojinin lumpenliği!
söndürülememiş kireç kuyusu gözlerinde
erken uyanışın yaşlı ergenliği!
iniltinin
suya yansıyan gövdesidir şehsuvar
hey! anlasana sultan!
dikdörtgen dudaklarda
daha ne çok
açısız iftiralar falan var..
şehsuvar kurtulmak da ister
kurtuluşu neye bağımlıdır;
— cevap şıkları —

a) 30 nisanda hitler intihar etti. 7 mayısta almanya teslim oldu!
intihar
alnımı açtı, beynime gerdi beyazperdesini
kafatasımda bir kabile buldum sonra buzuldan
okyanuslar buldum damağıma açılan gözoyuklarında
östakimde birtakım kanun taksimleri

birtakım kanun kaçakları gibi esrarengiz iş sonra
— esrarlı sigara içen bukalemunlarla küstük o sıra —
hangi birini bölsem ötekine
diğeri masasına çağıracak beni
bardağımı doldurup ensemdeki tüyleri çekiştirecek
beni kambur burunlu şairlerle tanıştıracak alelacele
alelacele el sıkışılacak, memleket meselelerinden
söz edilecek alelacele ayaküstü, ayaküstü sarhoş olunacak
kusulacak ayaküstü alelacele
yedi hececiler veya yedi uyurlar / uydurulacaklar,
uydurulacağız alelacele! Vazgeçmem gerekecek belli
omurlarımdan, omurgamın içine tramvay hattı döşenecek
kızlık adını işleyeceğim bekaretin tığla
rönesansın kızlık zarına.. Leonardo! Leonardo!
haminnem mona lisa'nın ta kendisi çıkacak. Zorla şehsuvar
atlar yine karşıma çıkacak, karşı çıkacak aşk
hanım hanımcık! Aşkı geçelim. Onu geçelim.
Onu unut şehsuvar!

onaylansın lütfen
uzay boşluğunun karın boşluğuma doluşması..
sen! ruhumun organik hali!
sen! gençliğimin gergin bırakılmış tek kası.. Arkası,
şekilsiz bir dudak oldun yüzüme ikinci yeni
metal bir şafak oldun göğüme sorgusuz sualsiz
siz! şehsuvar'ı ve beni liflere ayıran
kirpik diplerinden oluk oluk sperm gelen
korkuluklar!
milleti gerdanıma toplayıp
parlak cesaretlere, oğlancıl ihmallere yürüdünüz
peşinizden tükürecektim bir ihtimal, peşinizden,

pencereme pençelerinizin hayasızlığını sürdünüz
kapılar sürgülendi, kapı önlerinde
evde biriktirilmiş kız kuruları süngülendi
allah kahretsin, kahrettiniz beni, cani ettiniz
kendi bedenimde kendi kendime tecavüz ettim
deli oldum, kul oldum, ıslıklaşıp durdum
aruz vezni serçelerle
romen rakamı gerçeklerle
dedim: bendim
böcekler gibi sevişen o dostlarla
tanıdınız mı?
— Hayır! Pek çıkaramadık!
— Ama tanımanız şart!
Ah sultan! Ah şehsuvar!
intihar
alnımı açtı, aklımı buldu, sana selam söyledi..
ardından, ne olabilir ki başka, işte birkaç
çiyli sardunya, birkaç yarım kitap, sevilmesi
okşanması eksik
birkaç ölü kedi işte!.

b) Hiç sabahattin ali okudunuz muydu?
enteresan bir soru
biraz düşününüz / biraz düşününüz / az
istiridyelerden söz edin bana / ince çerçeveli
gözlüklerden / piyer loti'den / amerikan barlarda
ardıardına içilen dublelerin biyografisinden,
örneğin bürokrasiden, geleneksel aydın
terbiyesizliğinin kronolojisinden, lobilerden,
ortalardan bir yerden, farzımuhal katolik

alkoliklerden / hadi! piyonlardan, paslı piyanolardan
ispiyonlardan, kara şapkalı sivillerden
ya da durup dururken beliren
sivilcelerden söz edin bana. Siz hiç
sabahattin ali okudunuz muydu tan vakti
okumadıysanız, tam vakti dedi şehsuvar!.

— sahi, tanımadınız mı?!
— hayır, pek çıkaramadık!

ne çok yuvarlak sözcük..
ne çok artistik..

c) bir cüce ile çocuk arasındaki farkı bana söyleyin hele,
neden size düşman olsunlar ki?
şehsuvar! çabuk! yaşlanıyorsun. Yaşlandın mı
Ölüler sevindirilmek isterler lacivert mezarlarda
hastahane köşelerinde septik
ellenmek filan hani eskaza
kaç fırsat vardır ki artık
göz ilişsin, silah kalksın, kulak duysun
bir de ikide bir hortlarsa davalar ansızın
avukat tırnaklar kemirilirken ceviziçi odalarda
tek başına doğmanın
bir başına kırlaşmanın
kendi kendini kırbaçlamanın acımasız acımasızlığı
(ah! sultan! bir ceylan sızı-ezik büzük-üç büklüm)
bu şehirde ya sen de vahşi bir at
ya da olsan olsan
kabuk bağlayamayan
dinsiz bir yara olursun!

— sahi, tanımadınız mı hâlâ?
— gene çıkaramadık!

d) Once there was a boy. He had no Friends to help him..
— isminiz nedir, efendim?
— gizlemek istiyorum. Söylemesem..
— kaç yaşındasınız?
— yirmi iki..
— Nerelisiniz?
— İstanbul'lu..
— ne iş yapıyorsunuz?
— insanım..
— evli misiniz?
— hiç denemedim..
— çocuklarınız var mı?
— olabilir!
— isimlerini söyler misiniz?
— gizlemek istiyorum. Söylemesem..
— burası neresi.
— psikiatri.
— ben kimim?
— bilmem. Siz bu yaşa kadar bunu öğrenemediniz mi?
— hangi yıldayız?
— bu hangi gezegen? Tabii sizi üzmezsem ve yormazsam..
— Hangi ay?
— hangi sevgi, değil mi ama. İlkin bu. Öncelik bu sorunun..
— ayın kaçı bugün?
— hepsini adlandıralım, bunu mu istiyorsunuz?!
— evet efendim, son dünya harbine katılan devletleri bana söyler misiniz?
— savaşları ülkeler ilan eder, insanlar yapar!

— biz o harbe iştirak ettik mi?
— ben hiçbirine katılamayacak kadar, canlıyı-cansızı seviyorum. Siz, katılmış mıydınız?

şehsuvar! çabuk! kandırılıyorsun. Kandırıldın mı?

III.

"sizler!
hayatta yaşamaktan başka gayesi kalmayanlar
coğrafya bilmeden öpüşmeye çalışanlar
sizler!
yapısalcılar, ruhsalcılar, masalcılar,
halciler, falcılar
parmak izleri sıfır, duruşları italik olanlar
artık değeri cinine tonik yapanlar
muhtelif muhterem darbeler
heveslerde, tutkularda pür ihtilal.. geçinenler!
sizler!
geçinemeyenler, neme gerekçiler, emekçiler,
emzikçiler, hainler, halidler, oğlanlar!
yolda saati başkasına sorup
sigarasına ateş alıp
sendikaların apışarasında elle doyuma ulaşanlar! Sizler!
aydınlar! aydıngerler, kolay gelsinciler,
asimetrik esinciler
orospucuklar, osurukçular,
üfürükçüler, geri zekâlı çocuklar! — ki şehsuvar'ın
    anayasası..
mayistler, septemberistler!
sizler!
free gitaristler, peace veletleri, makinistler!
din sülükleri! varoluşçular: kapı komşularım!
sloganın, olağanın şairleri!

sosyal yanları kapitalleri, kapitalleri
yalnızca soğan-ekmek-sosyalizm olanlar!
otuz yaşına kadar solcu
otuz-elli arası sosyal adaletçi
ellisinden sonra bunayıp, otobüslerde
bayanlara arkadan yaslanarak mutlu olabilen
fevkalade entellektüellerimiz!
captain black'çiler, bafra'cılar
bir afra bir tafracılar, taşralılar
vay gülüm doğu diyenler, yesinler seni müstehcen bantını
mantığına yapıştıranlar!
piyanist-şantörlerim: hormonlarım benim!
marxist-şantörlerim: kabaetimin kenarları!
sizler!
liberaller, helaller, haramlar, sadrazamlar
hamlar, hamcık ağızlılar, popodan bacaklılar
omuriliklerini testislerinde saklayan delikanlılar!
amcalarım, teyzelerim; siz, homoseksüeller!
feministler, androsantrikler, sosyal demokratlar,
teokratlar, aristokratlar, sen sümüklü burjuvazi!
oportünistler, optimistler!
bir teselli ver'ciler, allah vergisi takılanlar,
öğrenciler, saygın öğretim üyeleri, seks yıldızları,
heyy! Sizler!
arkadaşlarım, alışmadıklarım; ellerim, ayaklarım!
sizler!
idealistler, egoistler, ütopistler, narsistler!
Ben
şehsuvar!."
sığ sıkıntılar ardınca yükselen havuz

kırmızı balık, bozuk abajur, kullanılmış jilet
sınırlara mayın döşeyen bakışlarıyla
siz olan şehsuvar!
Ben
şehsuvar!
sığ sıkıntılar ardınca yükselen buhar
çocukluğunu yaşayamadan büyümüş bir tümör
kandırılmış, tanınmamış kretuvar; unutulmuş
bir tornavida, hiçbir işe yaramayan çivi,
sınırlara mayın döşeyen bakışlarıyla
siz olan şehsuvar! O sınırlar
sizin sınırlarınız. Ben
şehsuvar!
sığ sıkıntılar ardınca yükselen belediye otobüsü
abonman biletlerimi sizler mi çaldınız?!

— daha önce karşılaştığımıza
eminsiniz, değil mi?!

IV.

gece
saçlarına kadar sokulur
güzelliğine atılan
ilmiklere kadar ulaşır!

aşkı geçelim. Onu geçelim. Onu unutun!
onu unut şehsuvar!

ya da kımıltısız bir kuş ölüsü
istiklal caddesi boyunca yatar!

ah sultan!
bir vahşi at almış altmış dağı aramıza taşır!

gece
saçlarına kadar sokuldu da
güzelliğine atılan
ilmiklere kadar ulaştı.
biz
şehsuvar
ulaşamadık!

— heyhat! şehsuvar öldü de gitti bile
hâlâ onu filan tanıyamadık!

ah! sultan! ah! şehsuvar!
dikdörtgen dudaklarda
ne çok
yuvarlak sözcükler vardı.
hangi birini böldüm ötekine
diğeri beni kalabalık masasına çağırdı!

GÖZLERİM SIĞMIYOR YÜZÜME

siyah: orda rakı ve yatak odaları yanar
çöp kamyonu şoförü hüznüyle
model bir yağmura yağar kan
"ben artık ayıp ettim" der hile..

beyaz: tenin "slow motion" gerilişi
sorularda, ünlemde. Ve çatlaması gözün
bir farklı gözün yeryüzünde..
çat! bir elmasperm düşer
keşfedilir bir gün tençekimi de..
o'dur aşka karşı artan!

mor: idrar kokusu altındaki dudaklarda
bir erkeğin kendi baldırını ısırması
ve matkapla girerek bir tarihi makata
orda eski dostlara filan rastlaması
o'dur seksi tartan!

sarı: hırstan dokunmuş elişi iskambil kâğıtları
şimdi bir baykuş küserek ölmüş olmalı
yani baykuş bir tür kuşku karşılığı
o'dur beni isa'ya abartan

eflatun: ve "romeo and romeo" tiradları
seviş siperlerde şiddetle filmatik
pürdikkat sentetik
başka / kimi başbaşa abazan

turuncu: üff bekâr evlerinde gizli saklı
tecavüze uğramış güzel oğlanların
sabaha uyanışları pis sersem
ve farkedişleri acele kibarlıklarını..

kiremit: martı ölüleri arasında yatan ilkokul
annem sana terlik tabut alacak
çiftleşeceğiz romantikce çoğul
ortada yalnız bir tabur kaput olacak
o'dur mimarimi kızartan!.

lacivert: pepino di capri plağı çiziktir
has..ktir
çiziktir çiziktir çiziktir ..çizik..

ve kayısı: yüzüm yüzünde eziktir
o'dur acıda terör D'Artagnan

bordo: şizofren pinokyo'nun rapsodisi,
oldu! ben bir peder astım

karmen: hemen asansör fobisi
kaçıncı katta inebilir insan
öpüşürken geğiren bir kıza
attığım tokata benzer zaman

kırmızı: baba! anladın! ben
bir fiş ölüyüm
priz hasretlere hırsla takılan
erguvan.. huy değil!

açık yeşil: ortalama olarak % bir şey
deri değiştiren penistir elim

kahverengi: matematikten kalmış öğrencilerin
ve amerika'dan kalmış küt! zencilerin
karacaoğlan'a aşkıdır diyelim
sebil hürriyet!
o'dur beni çoğaltan!

açık pembe: tabii bence
kıllı bir orospunun ağdasını şeker sanan
şirret bir aşirettir imge

gri, şurda: hurda küçük iskender'in
bakamayıp kendine
evlat vermesi.. yüreğine değin..

bej: ya da ovaları tırmalayan
onca atlının kopup kaybolan
saatleri - ki dokuzu beş geçer
dokuzu beş geçmenin endülüsü

açık mavi: zeus'un on altı'lık satılık nü'sü

beyaz yaldız UFO'lar, sarı yaldız EGO'lar
turkuaz ki yeni bir ulusal marş
hardal ki dört yıldızlı otel barları
fildişi, kim bilir biraz esrik tuhaf
koyu yeşil edgar allen poe'ya ithafen

haki: askeri okul disiplinidir
lise yatakhanelerinde ilkgünün ağıtı
az yılmaz güney az fellini'dir
kısaca I ♥"What" tanıklığı

efendiiim! Bana gelince, bilakis lalettayin
acımı bağışlayan hiddetle sensizliktir
(:Cem Sultan! ahhh'ım!)
benim savunduğum bugün inatla
aşka dair sürpuşt renksizliktir!

BİR MARTIYI AĞLATTIN SEN!

bir martıyı ağlattın işte
bir çocuk garanti intihar eder artık
kütür kütür küfrediyor gece imanıma
bir yaprak kırılıp suya düşüyor
su yaralanıyor su kanıyor şelale!

ah nasıl titredim tensiz
bir piyanist büküldü sanki
kesişen ayrışık doğrular gibi
çarpışıverdim yüzünle. Yüzün
öyle düzgün suna bir elyazısı
yüzün yüzüme aksedince
yüzün ayna alnımda
yüzün uzun hüzünlü bir alınyazısı!

bitmemiş bir ömrün yalanısın
sen: kâbuslarımın tabiri
çocukluğumun arta kalanısın!
öldüreceğim kendimi dudaklarınla
dudakların etle, şehvetle seferber
sen! bana inen son kutsal kitap
            son fakir yatır
            son aciz peygamber!

bir martıyı ağlattın işte
bir çocuk garanti intihar eder artık

ECCE HOMO'SEKSÜEL..

siz ey bugünün yalnızları, ey çekilenler,
siz ilerde bir ulus olacaksınız: sizden,
kendini seçmiş kişilerden bir ulus doğacak:
— bu ulustan da, Üstinsan.

nietzsche

zevkten kudurmuştuk bir yatakta tecrit, iki yürek
ahlak sümkürse adımız kan olurdu mendilde, harfsiz!
biz:
imlasız kompozisyon ödevlerinin ergenlik bölümü
birbirine saati sorarak dirilmeyi bekleyen
iki ölü. Biz:
seyrine geç kalınmış bir idam, bir çift davetiye
biz:
kendi çocukluklarımızın başında ağlayan kör mürebbiye
biz:
sanco panco bacakaralarında, birer dul yeldeğirmeni
iki vampirin karşılıklı ettikleri
kankardeşlik yemini biraz. Biz:
tatilsiz tarihsiz bir küfürleşme bayramı!

polisiye romanların ikinci baskı
canavar düdükleri sonra. Paslı dillerde çakılı
iki çivi gibi-çivi gibi bir aşk herc-ü merc sonra
biz: kararın tekdüzeliği önünde bir engel bir virgül
biz: belki kokusuz gül, balıksız deniz, kalpsiz beden
biz: güçsüzlüğün altında acıya karşı bir önlem ama,
insanı hayretler içinde bırakan bir cinayetin sonunda
biz çılgınca el çırpan, iki nokta, iki kırık ünlem!!

HİKÂYE

anladık, uzakta bir parıltı var ve
                    lirler de kırık
hüzün ve ölüm eşittir hırs oluyor orada
metrelerce geceye sarkıtılıyoruz
eski birer iki ölü gibi
                    şakaklarda mor damarlar
yetmiyor zaman dağınık düşleri
köreltilmiş gözleri sahiplenmeye

ve devam ediyor hayat
en lazım yerinden hızla incelmeye

benim de payıma bir yalnızlık düştü az arkaik
gecesinde baudelaire'in onca caza rağmen beyaz
şiddetle dişlenmiş duvardan koparılan kireç gibi
domuzuna güzel domuzuna usta domuzuna hicaz!

çocuğum: bırak elinden o çük kadar sahibinin sesini
ve önemle duyur tarihe zak-kum saatleri devrilmeden
tükürüldükçe çizilen melamin yüzler anlatırdı ya
kaybolmuşmuş tevfik kendi sis'inde bir an hani
ve yürürken görülmüş sonra sonat vakti, zekâ işte!
nergisler filan ezilmeden..

yakası kan dantelli kadın bluzu boğaz'ı yırtarak
ve söküp çıkartarak emanet bir sutyenin kopçalarını
o kocaman sarkık iki memesinin arasından o halkın
paşabahçe vapuru'nun kıçına basıp tekmeyi haykırarak:
— ama sevmiştim ben onları zamansız.. ve önemle unut
beklemek günahtı, ihanet sebil, bir de nostalji ha?!
— I, ıh! çook, çok ayıp!

gride briç oynayan sanzatu tanrılar sofrasında
bir orpheus yaratıldı düşü engin sancısında
hamlet othello machbet: üçüz oğlanlar korosu moru mor
bilinçte bir renk daha kesildi şimdiler zor sütten
intihar fenadır beyim!
mecazda illaki duke ellington çalarken..

bir takvim koptu, döküldü tek tek rakamları
zart kapı açıldı, içeri girdim az arkaik
kasıklarımda kızlık (me)zarları

benimle biraz ilgilenir miydiniz
dedi tarihin aortu, çekip çıkardım
bütün damarları sevgilimin etinden
biraz kezzap biraz ömrüm
yakarak unuttum yüzümü
aşk ve frijit filolojisinde

— Ah temayüllerim!

ah nasıl da sıcacık kaldı
ortasında ölümle seviştiğimiz yatak
bir din duydum içime hatırladım
kocasını aldattığı için kovulmamış mıydı
sanki-o'rdan (ilk musîki: organon)
aslen dişi olan şeytan denen mor kaltak!
ben de tanrıyım işte (ünlemle, yenmiş tırnaklarımı)
karartmalar, karafatmalar tanrısı
göğsümde tanrılığın verdiği şirret
bir şirret yürek bir de laf-ü güzaf ağrısı!

— Ah mutfaklarım!

arkasından, monologia: homo-logos:

yıl 1987.87 türlü hüznün serpiştirdiği füsun. Çok zenci
bakışlar ve bilmemkaçıncı kaçışlar — acılar
acılanmalar fuarı. Boynumda huyumdan bir ilmik
(ilik açın ağlayışlarınızla gecenin urbanına)
maceracı çöküşler-çüküşler (Bak: kavafis ansiklopedisi)

vay ve külrengi panik fotoromanlar
— ateşe tut, ateş et deccal britomartis'e —
bir şişe bir endişe rakı malum
bisikletle geçip giden çıplak on beş iskeleti oğlan
bir erkeğin çok yalınayakları ayak çırpar
irice burun delikleri bir deli kadının
masanın üstündeki insan tüyü — Yok! Kıl değil! —
solda ağzı akvaryum yaşlı adam yortusu
patisinde okyanus taşıyan kedi-ki adı jack london
adını gri cenazem koydu. Çat! kırıldık kibarlıktan
sezgi-dürtü! kaygı-tutku! gün: böcek gibi..
bedenimle ezdim nergisleri (sevdaya açı'm: tam nergis
radyan)
ve aynı yapıtlardan *kala kath auta*
avcumda cumaya çevirmen bir sütliman daniel defoe
anlamsız mıydı! Yahu sorun muydu
HEY! ŞİŞMAN BİR ŞARKI YAŞANMALI ARTIK!
yere düşük yapmış sadakatler, sakat sedalar, saatler
bu götkubbenin altında bir mecmua basılmalı
hitchcock ile nietzsche birlikte olan
iki eşcinseldi diye yazılmalı hüzmeye ve korkuya!
açlık! midede sonbahar-yağmuru kristalleşmiş alkol!
(İstifrağ, Op.: 13101987)

— Benimle biraz ilgilenir miydiniz
Domino taşlarından inşa edilmiş manastırda
ihanet krokileri çizer kendi'm, cinsiyetsiz küfürler eder,
bir şey: kuşbakışı işlenmemiş çocukluk bâbında
— gaz lambalarında yangın yak anne, yine karanlık —
fanatik iççamaşırları kirlettim, dudaklarımın tadı yok
fişledi beni şiir, işletti
milli takımı tutan ona tutunan sivil sarmaşıklar

afişledi beni fiil filmler ve
cahide sonku'lar, ayhan ışık'lar!
istiare telefon numaraları (Türkçesi: PTTTTTT..)
sonra isterik sokak araları isterim: hokkabaz
ve dişlerimi kamaştıran yedi canerik heyecan
kanım paslanıyor, kanım! Kanım: şükre paspas
kanım paslanıyor ilahi ilelebetlerde!
(falan festekiz, Op.: 14101987)

Lütfen çarp bana eminönü-cehennem hattı otobüsü
— lailah
afacan cinler, la majör sömürü, ürküntü ve şevkat!
pink floyd-dire straits-cisimsiz miydiniz ayyuk
dumana rahim döşeyen k'ahrım, atlarım ve zortay
zehircibaşım! kılcalım benim sanduka aya'lım
mefailü faili meçhul istanbul bencileyin oyalım
gir koynum / müsait, gir koynum / sana ait
gir koynum / sabit bir tabut gibi istikrarlı
gir koynum / tâli hâki! Tâli muteber
izninizle ben kalkayım kâfi ekber
bir halka takayım kulağıma
gayrıizafi!
(π-yasa, Op.: $\frac{22}{7}$)

ve mah'kekeme kararı: tutî müzeyyen-i guyem
ne desem Adolf
ve divan şairi Râki: lütfe panflüt elzemse emanet
onca fantaziye şadolsun hıyanet
ve pamuk prens: uç uç uçuş böceği
annem sana F-16 alacak
bombalayacaksın pompei'yi

truva atı ırzına sulanacak paris'in
paris'in aleti de maşallah eyfel
ve göya kaçıracak goya mona'yı
bir ışık sürükleyecek o sıra tuna'yı
sonra mesela
fingir fingir nazım darb-i mesel efendi
lethe'ye, ananeye-anneannelere mümessil
diyecek ki: papirüse tuğra olsun orpheus uzvum
diyecek ki: tutuk kurbağa haydi, hep beraber
"om mani padme hum!"
"om mani padme hum!"
bugün'e gelirsek
çerçeveletip astım astımlı tınımı suya
velayetimi versem mi sana: sarı sardunya
alıp götürebilecek misin külümü oralara
oralara! ta oralara!

oralar az minur nurettin az frank sinatra
az cenk, telesine travma!

GÜLTEN

ensenden öptüm seni. Çok fena!
rüzgâr gibi geçti beykoz vapuru
kulakmemenden süt sağdı dudaklarım
sağanak halinde seviyorum bütün orospuları
preveze'den dönüyor prezervatifli donanmam
domalıp duruyor İstanbul, osmanlı paşası terbiyeme
hem, kime ne?! Olası ki elim bacaklarınla aynı burçtan
aaa! tüyler. Zıp zıp zıplıyor apışaram A-Rh pozitif

gülten temizlikçi kız. Temiz kız. Nazsız!
hiç temyiz edilebilir mi kızlık zarı
caaart! diye girdim içeri bir bahar sabahı
adım fatih sultan penis, tevellüt tereddütsüz on yedi!

evlenemeyiz gülten. Güldürme beni şimdi
tam boşalmak filan üzereyken.
korkudan altına kaçırıyor bak galata köprüsü
köprüaltı çocukları sidikten yağmurla usanmış
tam bütün hırsımla
abazanlığımın basur memelerini emerken
boşuna okutmuyorlar adama okulda fiziği, coğrafyayı
dayılanma bana gülten. Tenin dayısı olmaz
kayısı gibi bir aşk kaçırılmaz mı, ara beni..

ensenden becerdim seni gülten. Çok fena!
denize parça koydu makinist beykoz vapuru!

MUZIR VAHİY

— Tefrika şiirler azıcık da hicaz makamıdır
Onlar ki adil bir cinayetin
acilen devamıdır —

— Şairleri ise alev tüküren adamlardır ki
Onlar bir lokma imge için
Onurlarını feda edebilirler
ve ama onlar
hangi kavgalar onur adınadır
Onu da bayağı iyi bilirler! —

İLKİN
süslendiği için solan çiçeklerin
ve muntazaman azalan bir zamanın
senin saçlarına mavi uçurumlar boyadığı gece
İŞTE O GECE! bambaşka bir baştan yaratılacak olan
bizim birbirimize dokunuşumuzun rum teridir
fikren zihnime çakılan zahiri aşk-ı memnu'lar
ve Nihal kadar dürüst böyle buyurdu zerdüşt istanbulları
ömrü kısa pencerelerden bir kuş havalanır
İŞTE O sevdanın zaferidir. Yeridir.
Sanki bir de güçsüzmüşüzcesine
kanına damlatılması şart olmuş arzu panzehiridir.
yalanla kalaylanmış alaylarla doğrulur
çoğalır hastalar..

HELAL!
yazıyı da bulduk sonunda
ağzında çelebi anaforlar taşıyan çocukların
on iki adet, profilden vesikalık akut kalabalığında..

OLAĞANDIR!
öykümde geçen meydan dayaklarından
sinema kapılarından çalınmış bir oğlandır
tekerleği de bulurum sonunda sonra
onsuzlukta, tanrıların, huri kılığında dolaştığı lağımlarda
elimdeki titrek alevli kandille sığındığım
çamurlu, sisli vahşetin
görkemli kalınbağırsaklarında. Bir hıçkırık olur
takılır ansızın kırık ruhuma.
kızlık zarı taştandır zevklerimizin bizim
ama onlar benim sakat saatlerimin sadık düşü
onlar estetiğin yüzüme tik biçiminde düşüşü
onlar beni ayakta tutup, tutuklatıp yasaklatan
KARAHUMMA..
gelişigüzel..
peki gidişi? Gidişi bir başka güzel..

OYSA HAYAT ONUNLA DAHA MÜKEMMEL
anal karanlıklarda, oral orman aralıklarında
canlanmak için sabırsızlanan bir heykel
gibi, görüyorum onu, duyuyorum, anlıyorum da belki
belki yanılıyorum, kimsesizliğimin iskeletini yalıyorum
doğal ki fazla kişisel! VELHASIL KELAM
vidalı velakin iddialı bir ihtişam. Ve üstelik
dişleriyle göz göre göre
içimde kurbağa yakalayan bir akşam!
— ben misin yoksa? — hayır, öylesine uğradım
— sen miyim yoksa? — evet, beklemek de bir ayet
— hangisi ihanet ha? — bırak unutayım seni, bırak
unutayım seni
x yerine adını sıkıştırıp
y yerine hayatını sıkıştırıp
denklemlerini çözeyim, bırak
unutayım seni..

YAHU!
hu çekiyorlar boyuna
damarlarım gönder olmuş, ömrümü çekiyorlar ucuna
bir bayrak ki o, çoğu fotoğrafta devrime ağlamanın lekesi
            (bırak bırak diye diye unutayım seni)
tüm tenimle birlikte deydimdi soluğuna
o soluk ki eritilmiş çelikten harcıyla
            zulmedilmiş cesetlerden tuğlalarıyla
            darmadağın edilmiş dağlardan 24 ayar bir duvar
ve peşinden selamet ve peşinden boklu kadınlar kıyameti
ve sıfatlı zamirler, demirler, hevesler ve.. herneyse
HEPSİ BU KADAR!

Fİ TARİHİNDE NAH ŞURACIĞIMDA BÖĞRÜMDE
CIRCIR BÖCEKLERİ GİBİ ŞIKIR ŞIKIR KIZLAR
    YATARDI..
anlatsam ağlayacaksındır, aynı
"hırsıma kırgın pabuçlar, döner döner hıncını avuçlar"
    misali
anlamsız çıkıvermişler üçü: "recep-şaban-ramazan"
ahhh ah! göğün tilki huzuruna, kahrımın ahlakına
    oturmuşlar..
ve
HÜZNÜNDEN DERS ALMIŞ GÜLÜM!

```
b h b c           b a b k
i a i i  y a d a  i y i i
r i r n           r i r n
  n                 n
```

NASIL BİR ŞEYDİR DE DEĞDİRİR UZVUNU
    ŞEYTAN TAMAMIMA..
özlemin arkasında kim vardır?
kimin elindedir bir kere

karatahtalara "ilk hedefiniz kendi bedeninizdir"
diye boşalan tebeşir
ve acaba yine kime yetişir
bunca havadis bunca telaş!
bunlar,
savaşlardan dönen
karnesi — kalbi kırık öğrencilerin
linci esnasındaki sınavlardır ve niçin sanki
bazı insanlar
yalnızca herkese ayak uydurmak için
vardır?

BİRDEN!
bir ben
algılıyorum..
kumbarama atıp biriktirdiğim bozuk hüzünleri
bütünleyemiyor ki kimse. TEK BİR O!
o, nehir yatağımda: yüzükoyun döndükçe ezilen gazap
üzümleri
o, fincan celsesinde: karamazof kardeşlerin doğmadan
ölmüş
bilinmeyen üvey abisi
o, onun alfabesi koynumda: serseri sonbaharların en
harbisi!

DİK TUT BAŞINI
MERAKLANMA — BULUTA ÇARPMAZ
GÖK DELİNMEZ, DERİNLİK BOZULMAZ!
bak ne diyor yorgunların:
gel
soyun
yat bizimle
o güzelliği — ki senindir —
bir senin hissetmen olmaz!

t a n r ı m !
sinirli bir sudaydı o, yansıyan yüzünün
insanı kahreden heyecanları, yansıyan yüzünün
insanı yadsıyan yanları. Sihirli bir sudaydı o!
kibirli ama soylu bir sunaydı..
sumaklı konstantinopolisin buluğ çağında
tarihe rehin bırakılmış ölü yiyicilerden
(üçüncü tekin şahıstan çalıntıdır)
ya da bir süre ilyada canlı bir sürü efsanevi denizciden
bana yollanan
— belki aldandığım bir ışık oyunu, neyse
onu işledim ya ben bir kere nefesime —
yarısı yanmış yarısı yanlış mektuplardaydı o!
evhamlı bir sunaydı bilakis, evcil ama sadist bir sudaydı o!

BİN RİCAYLA İRTİCA GETİRDİM ACISINA
korkularımdan kurulu oyuncak orduda
yüksek rütbeli çıplak bir subaydı o!

h e m . .
ateşi de mi bulmuştuk ne
birdenbire
bilmem
alnımızda kütürdeyerek patlayan damarların
üstüne güvercin tünemiş palamarlarında. Uygundu.
uygurlu bir şizofren, grekçe erkek midir midilli midir nedir
en erken o mecburi, en erken o ebruli
mütemadiyen
direnen
bir dirhem bir çekirdek ayrıca elbet

rutubetli gözleriyle ipiri plaklarda takılan iğne bir beden!
kurtlu kasları umarla kasılan
sabaha karşı kaşlarımın kesiştiği virgüle asılan
ve mutlaka her şiirime kaba kabahatlerle şehvetini yazdıran
o! ebediyen uygundu!
oydu ya çizilen, seçilen, hep geceleri göğüme gerilen
    azrailin
karakolda verdiği yeminli ifade, ama ya o dudaklarındaki
    garip ifade
onu hangi yemin.. onu hangi yemin.. hadi canım sende!
/ demin burdaydı — dem kızılı bastı yanaklarıma koca
    sayılarla /
o, aynı gecelerde yeni baştan yaşatılan
ilk doyum anı: erdemim!
farzımuhal uygundu. Ve O, yalnızca benim
bana ait sevincim
        bana ait kalan ağıtım, türküm..
ELHAMDÜLİLLAH! türküm-doğruyum-çalışkanım..
ey! ey! ey be beni deli illerin yollarında
günle, özgürlükle kurşunlayan delikanlım!
çatır çatır yırtıp etten kefenini
göğsümden: mezarından, dirilerek fırlayan bu yürek
hâlâ atmaktadır, halihazırda atacaktır
ve gün gelecek, gün gelecekten senin
mahşerli sözcüklerine atlayacaktır!
ve sözcükler yetmeyecektir senin kendine yetmene
kendini gramersiz, mermersiz şehirlerde büyütmene
o şehirler seni özlemle kucaklamak için açılmış
betondan yapılı birer kucak gibidir
oysa
        t a n r ı m
o şehirler önce ölümün
sonra histerinin sahibidir..

sen!
biraz!
osmanlı renginin laik hali..
sefaletimin burjuvazisi..
sen!
biraz!
kasıklarımda kök salan lale devri soğanı
sen biraz susuz rakı, beyaz peynir, müspet piyaz
sen!
biraz!
lacivert uçkurlarımda kanat açıp
serseriliğimi kanatan gece doğanı..
bir ihtimal bembeyaz!

kayalık kâhküller
VE MECAZİ BİR MAZİYİ BESTELEYEN
CAZ ORKESTRASI..
kafatasını avcumda sıkarken
şakaklarından fırlayan kemik parçaları
hayrettir, saplandığı an dilimi dağlıyor
ve bacakları kesilen ceylanlar meydanda üstüste yığılmış
hem şarkıya hem de ufku dar kaderlerine ağlıyor..

İŞTE
yazıyı da bulduk sonunda
kalemim bukalemundu benim
çıt etti. Baktım ki — ben, bizzat kendim —
ana rahminden söküp almış
başaşağı tutup.. şap! şap!
kıçına vuruyorum ilk harfin..

TESELLİ NEDENSİZLERİN
ALLAHSIZLARA İKRAMIDIR..
NEDENLER DE SORGULARIN
KANSIZ KATLİAMIDIR..

sen!
biraz!
zorla benim..
sen!
biraz!
....her neyse,

BEMBEYAZ!

AH! ACI..

ah! acı. bir otel kâtibinin ilk kafatasıdır
kuş kanadında sinirdir, kasılır sessizliğim
söyleme, ne olur! denilmesin! bilinmesin!.
sevgilim! senin sesin
benim üvey koltukaltımdır. Yağmur yağar
gıdıklanırım. Ölüm ayağa kalktı, gülüyor,
geliyor, bağıracak sanırım. O zaman
özlediğimde seni bir kalça çıkarmışçasına
bir çocuk bıçaklar gibi öptüğümde seni
bir hüznü küçümser gibi öptüğümde seni
yürüyüş olur. Alkışlarlar.
nasıl kör biri geceyi çoğaltır
nasıl kel biri tarak görür, üşür
nasıl bir şair artarak düşünür. Öyle.

ÇAĞLALAR DİLSİZ DEĞİLDİR..

I.

— O'nu tanımadan önce, çağlanın korkak olduğunu
bilmiyordum —

Bütün fotoğraflarımızdaki dakikalar delikanlıydı
iç açılarının toplamı marsyas olan bir üçgenin
dikenli tellerle çevrili kenarlarında..
notaları üryan bir kırık kemanda bir anda
bir ses olurdu dudaklarda taşınan ebruli tabutu
ya da kemiksiz çocukluğu sevgilimin..
komiksiz sokaklarda öpüşürdük fosforlu sevdalarla..

kimlikleri toplatılmış ölümlere yürümüştük
şirin iniltiler fısıldamıştı kulaklarımın mikroplu cesetlerine
kurukafaların kahkaha artıklarıyla kirlenmiş dişlerinde
kalakalmış vurulu bir kuş gibi mecazi bir ayrılıktı o
çağla buğusunda bulduğum
bulur bulmaz kaybettiğim bir sinema matinesi cinayetinde
zehirli hislerin tecrit sinesinde o, paranoyak yanakları ıslak
miço,
hırslı, sisli ve baştan aşağı kanlıydı..

göğsümde ekvator gibi yatarken
gözleri tıpkı bir gökkuşağı makberi
tıpkı bir denizkızının bekâreti kadar yeşil ve
sanki gözlerinde kurşuna dizilirdi şairlerin
eksik dizeli şiirleri
tüm okyanusları serperken yüzümüze tanrı kıskanç
çanaklardan
tanrı serperken aklın tohumunu cehennem taşıyan alınlara
bütün fotoğraflarımızdaki dakikalar delikanlıydı
ve o zehirli hislerin tecrit sinesinde
hırslı, sisli ve baştan aşağı kanlıydı..

II.

— Sonsuz Onsuzluğa —

Ta uzaklardan
o yeşil aksetmiş yelelerine
sure kınalayıp da gelmiş
yorgun ve gözaltları mor savaşçı bir zor
vahşi sarışın atın,
çizgilerine harçlı kan oturmuş avuçlarımda
sürekli
kudurarak can verişi vardı bakışlarında..
ve sanki dörtnala göğün alnına serpiştirilmiş
eski ve tozlu yedi başlı ejder bir sevdadan
bu yana,
cüzzamlı ve yaralı bir öykü örsü taşıyan
kekeme tarihli çelik bir saltanatın
tüm yitirilmiş savaşları canlanırdı saçlarında..

MIZIRDAN..

ölümdür palyaçoların anayasası oğlum
duşa bir girip çıkan güzel bir erkek gibidir hayat,
hüznün sihri ve boklu donu dolanır üstünde
muşamba kaplı sağanak — ekmek aşkların..
köpek dudaklı asi adamların bütün yazı kışı
su sarnıçı, semaver külü ve taze iskemle tozu
kırlangıç bayramı yataklarda devletsiz meşru
iskambil kâğıdı taşır nüfus kâğıdı yerine kadınlar
ve koz: her ömrün kendince bir bedeli var!

bir elma ısırılır orda
burda bir sürgün başlar!

KEREM İLE ŞULE'NİN AYRILIK SENFONİSİ

1. kerem dedi ki

matematiği sevmeyen çocuklar sevdim ben
kimsenin adını bilmediği, kimsenin çözemediği
geometri problemlerinde..
gül suyunda yıkanmış, yakasına gül ağacı takmış
kadınlar sevdim ben, künyelerinde kendimi ezberledim
evlerinde uyandığım sabahlarda o kadınların
pencereleri giyotin oldu saçlarıma
jilet gibi kesti rüzgâr acımı
kedilerim vardı avuç avuç, avuçlarımdan süt içerlerdi
kuyruklarına jöle sürüp geceleri pavyonlara giderlerdi
bize hayattan söz et derlerdi bazı akşamüstleri
susardım, bilmezdim, gün bana hiç batmayacak gibi olurdu
ayılacak gibi olurdum..

ey gemiler, şilepler diye haykırırdım
size kaç defa söyledim
yırtmayın şu maviyi n'olur boylu boyunca
orhan veli öldü be efendiler, kim dikecek şimdi
canım denizi..
makaramı, iğnelerimi yutan korkuluğu
babam sanırdım, mezuralarımla yağardı yağmur erdemime
o kambur mezarlıklarda ölüleri, o aptal ve habis ölüleri
yaşadıklarına inandırırdım. Kaldırırdım yüzümü
ihtilaller sonrasına bakardım, devrimler sonrasına
üstüne almazdı sorumluluğunu sevgilimin
hiçbir sıfat, ne bir imge. Karanınca üstelerdim..

üstüme eski oyunlardan kalma bir pardesü geçirir
sokaklara fırlardım, elime geçen adamı
ceplerime atardım soluk soluğa, sait'i, panco'yu
orkestralara girerdim, bas bariton bir temmuzu çalarlardı
bach'ın donuna tükürür, çükünü koparırdım
oyalarla, nazar boncuklarıyla süsler
kütüphaneme asardım, korusun diye beni şeytandan
belki doğmamış olurdun sen daha, büyümemiş.. belki..
hiç şefkat görmemiş, şeftali reçeli tatmamış uygarlıklar gibi
karagöz intiharlarıma hacivat taklidi yapardın, aldanırdım
hiç bayram harçlığı almamış bir tanrı silueti gibi
ağlardın, gizlenirdin belki de bir köşede kendi içine
oysa yoktu ki köşeleri o üçgenin
dudaklarınla dudaklarım, sözcüklerimiz arasındaki üçgenin
ağzına sıçayım ki sevdim ben
böyle en önce, eperken genç ölmeyi
ve hasretimi ve memleketimi
bereketi ulan bereketi
beklentilerimi, beklemeyi sevdim hep..

ilkbahar tanlarına hep cilalı taş devri diye uyandım
biblolar arakladım sessizce
cihangir'den tophane'ye inen dükkânlardan.
— Bana şurdan bir paket birinci alır mısınız?
paslı liralarla bir baş uzanırdı aniden
divan edebiyatı müzesinin kapısından. Ve zamandan
bana
zenci gözlü menekşeler getirirdin sen, ellerin elit
ellerin hiç kutlanmamış bir anneler günü..
oysa ben o papatyaları sevdim, kırlarda kör olduğum
    çağlarda

kuru böcekler biriktirirdim gözkapaklarımın altında
köprüaltında ölümü ve dirimi ve vekilliği bekledim
en lacivert karda, en kanlı baharda ve en militan duvarda
senin bir yaz dönümü akdeniz'de boğulan rengin
kıyıya çıkartılmış cesedin gibi
tir tir titreyen güzelliğin gazellerimde.
Ben de, kedilerim de, sade canlılarız. Karışamaz kimse!
Ben en cüzzamlı albatroslardan dinledim
şarkılarını. Rodostan el sallayan cin bir ağaçtın
belli belirsiz,
onlara görünmeden gelmiştin belli, korkuyordun,
kapıyı açar açmaz sarıldın bana
hıçkırıyordun galiba, sevgime ve sevişmeye
ve dövüşmeye açtın..

ah şule
eksik bıraktığım sözcüklerdeki harfler gibiydi mimiklerin
esrik bıraktığım yollarda bıçaklanmış katırlar gibi
kalçaların. Parmaklarıma çakılı nalçalarla kanattım
omuzlarını. Dilin kıvrıldı, yağlı ve iri bir yılan
ağzımın içinde kendine
sonu mutlu biten bir masal aradı..

— kaç diye haykırdın, kaç git buralardan,
yine yasak zamirlerle yazmışsın şiirlerini
polis bugün telefonla seni aradı.
Komiserin, emniyet müdürünün, mürdüm eriklerinin
ve cinayetin ve işkencenin ve beyaz gecelerin
sana çok çok selamı var!

ağzına sıçayım ki seviyorum ben
böyle en erken, epönce genç ayrılmayı
ve kudretimi ve hürriyeti
rakıyı, karıları ve oğlanları — ki hepsi de sahipsizdiler
ozanları seviyorum..

panait istrati'yi hep okumadan sevmiştim
denizi görmeden seyretmeyi, türküyü işitmeden söylemeyi
hayatı yaşamadan ölmeyi sevmiştim ben hep..
onurla el kol hareketleriyle, dilsiz alfabesiyle anlaşabilmek
bir entellektüel caniyle oturup kumkapı'da dertleşebilmek
enflasyon konusunda
ve en kalabalık bebek otobüsünde kavga çıkarmak
yalnızlık hususunda..

hayatını
yükleyip şiirinin sırtına
taşımayı
belki de en iyi rilke bilir
ama rilke'nin ölüsünü
kim bilir kaç kişi sırtlayıp da taşıdı ha
sorarım, bunu kim bilebilir?

ve
şiirse
gerekirse
her an hayatı sırtından
çekinmeden bir vahşi at gibi
silkip atabilir!

madem öyle, polis diyorsun
çabuk
bu ana bir taze istanbul sığdırmalıyız alelacele
bu ana özgün bir ecel, haç biçiminde bir özel bir
ızdırap sığdırmalıyız.
bu ana bir anne, bir çocuk; bir anne: topal, bir çocuk:
ruhsuz
bu ana bir samurai görkemi, bu ana rahmin ana dilini
karakterlerimizin dinini sığdırmalıyız..
sığ bir vücudun hep arzulandığı halde dokunulmamış
bir yerinin öksüz tenini sığdırmalıyız
çabuk ol, hadi, yaşanmamış yılların terini sığdırmalıyız bu
ana
yaşanmamış yılların gözyaşını, kahkahasını ve
mutluluğunu..
unutmalı insan bazen
ne kadar soylu geçinip ne kadar soysuz bir erguvan
olduğunu..
henüz dinlenmemiş kasetlerimiz, henüz gidilmemiş
tiyatrolar
sinemalar, cafeler ve henüz okunmamış kitaplarımız
henüz yazılmamış şiirlerimiz
henüz döllenmemiş bebeklerimiz var bizim..
ikimizin bir ordusu var hayretlere, hayaletlere karşı

ve t a n r ı m
ne kadar umarsızız şu dakika sevgimize karşı
farkında mısın
kapının zili, sirenler onlar, korkutmaktan anlar
bir gün sinerler..
son kez öpeyim bari senin o hep beni
kahreden kaderinin üstünden
pek vaktimiz kalmadı sanırım artık
hadi sen önden çık, önden sen çık sevgilim
şiirin, bu anın içinden!.

bu şehir benimle
aynı fotoromanda oynadı asırlarca
üstüste sigara yakan tiryakiler gibi
sirtakiler beğendik beyoğlu vitrinlerinde
gecenin bir yarısı öte yarısına benzemedi
elmalar, kilise sıralarında bulunmuş
üstünde ısırık çiçekleri bitmiş elmalar
gece olmak nasıl bir şeydir
pek bilmezler o halde!
o halde bu oyuncuların hepsi
yağmurla geldiler. Yani, yağmurdandılar..
mağazalarda 38 numara yılan derisi kadın papuçlarını
kutularından teker teker çıkarıp çıkarıp deneyen
deneysel istiklal caddesinin ta kendisi gibi
bir yalnızlıktı. Yalnız adamı oynayan çocuklar — birden —
— ki matematiği, ki yalanı, ki aldatılmayı
sevmeyen o çocukları delilerce sevmiştim ben —
toplumsal bir dille homurdandılar.
İmla hatası yaptık savaşırken. Oysa onlar
o caddelerde vuruşmuş, sanki hararetle eski iskeletleriyle
buluşmuş
ölü yiyen profesör kadınlar gibi çekingen ve zekiydiler
bizzat, evet bizzat, ben kendim şahidim
güçleri yettikçe kendi kendine büyüyen o çocuklar ki
bağırırdım çatlayan misketlerini yapıştırırken, peşlerinden:
— Bekleyin!
Nereye!
Ben en çok sizinle yetinmiştim!.

mektuplar yazacağım şubelerden şule'ye:
kız! sen hiç komünist bir kedi gördün mü?
manastır koridorlarındaki mağaralarda
kuyruğunu sıkıştırıp bacaklarının arasına
en çok can verilen hastalığın adıyla çağrılan bir sevdayla
düşünüp hani bir de bazı dönemlerde
düşünüp: istanbul artık feminizmle çıkıyormuş.. diye
mırıldanıp tırnaklarını bileyip seni bilip
bile bile
uyuklayan... bir kedi... sen, hiç! Ben görmedim..
Ben en çok sizinle yetinmiştim.
Güz, başaşağı bir piramitte lahtini arayan bir firavun gibi
kavunsuz bir muhabbette devirmişti votka şişelerini
birbiri ardına
masamızda..
sanatçılarla oturmuş siyaset makamı bir taksim'i
konuşmuştuk!
edip abi'nin kucağında mor bir kurbağa vardı
bize devamlı Yakup'u soruyordu: *O, yani Yusuf, Yusuf mu*
dedim?
hayır, Yakup
Bazen karıştırıyorum.. Gelmedi mi?
kurbağanın ağzına kaşıkla rakı, çatalla peynir veriyordu
çişim geliyordu, kalkamıyordum, imsak sakallı bir derviş
gibiydi
ece abi. Devlet dersinde öldürülen oğlunun ardından içen
bir baba gibi, şizofren arifelere sahur davuluyla kalkın
diyordu. Teraviyi kaçıracağız! Hangi camii alır ki bizi abi?
diyordum. Hangi duamız tutar ki? Gülümsüyordu.
Dudaklarının kenarından salya gibi bir dağ geçidi akıyordu.
Ahmet Süha başını öne eğmiş

eğridir gölünde yüzen bir kuğunun
sudaki kırık elyazısına bakıyordu. Anadolu'da eşkiya
kurtlanır beyim Ahmet Beyim. Biliriz biz de
"Özlemin eski tadı yok".. Velakin
sivas kongresi ve cumhuriyet vişnesi
üzerine yeminler edildi. Bektaşi fıkralarının
sözleriyle söylendi geceler uykusuz koymuşan beni'ler
haydar'lar, odam kireçtir benim'ler. Utanıldı hep beraber.
Hep beraber küsüldü. Sonra
hasret için bir dakika saygı duruşuna geçildi.
Kafalar bulanınca Ahmet Erhan bir mit, biz birer rum
    tanrı
arasıra vurulmayı, vuruşmayı seviyorum. Arızaları..

işte şule, ben bir beykoz vapuruyum
ben bir kamu iktisadi teşkilatıyım
ve ben mayıs günleri arasına yerleştirilmiş
tanıdık mayınlardanım. Günlerden de
yalnız başına içki içip küfrettiğim
garip ama muhteşem uluslararası bir pazar!

Ne yazar! Sen sevmemişsin..
Belki doğmamışsın sen daha, serpilmemişsin daha belki
dişi hormonlarıyla beslenen bir göğüs gibisin
çatlamaya hazır bir pazu gibi arkası yarın'sın..
aşure yerken içinde karşılaştığım
o zamana kadar hiç görmediğim farklı bir yemişsin
yanımdayken tam, düşlerimdeyken
belinden kırılmış, üzgün ve yarımsın..

bazen karımsın, bazen metresim, bazen kilometrem
bazen fersahım, bazen sadrazamım, bazen faşizmimsin!
anlasana be, bazen orospum, bazen sana hiç deymeden de
bir tek benimsin!

işte şule
tutuklanıyorum
sanma ki âmâ dilenciye dilendiği için sadaka verirdim
ona ben bazı şeyleri göremediği için acıdığımdan
bazı şeyleri göremediği için sevindiğimden para verirdim
hem nasıl anlarsın sen bir kekeme konuşmadığında
onun kekeme olduğunu
saçmalama şule, yalvarırım, insan bir kere sever de
gözleri bakarken kekelemez olur mu?!.

2. şule büyüyünce orospu olacak..

şule
bu ana bir film sığdırmalıyız alelacele
karanlıkta yerimizi bulup oturmalıyız hemen
yergöstericinin fenerinde bir yaşlı balina ölüsü olmalı
ve hatta
yergöstericinin o seramik yüzü sana
müzelerden çalınmış bir goya tablosunu anımsatmalı
bileti sen kere katlayıp cebime koymalıyım
milyar opustan meydana gelmiş hasretimi ve ihaneti
katlayıp susup katlayıp susup cebime koymalıyım..
patlamış mısır ve işgal edilmiş bir devlet almalıyım sana
ve sana kaçırmalıyım o ülkenin sınırından
toplatılmış bütün kitaplarımı, bütün dudaklarımı
geçmişe iltica eden bir ricayla
yanımızdaki koltuğun sahibi bin cüce geçmeli aramızdan
aramızdan konçertolar geçmeli yüzlerce
yüzlerce konçerto — ki bestecileri zaman olan..
ayaklarımıza, hayatlarımıza, yüzgeçlerimize,
solungaçlarımıza
basmalılar
kulağınla boynun arasına bir şezlong atıp uzanmalıyım
can çekişen ozanların şiirlerini uzatmalıyım doyasıya
dünyanın bütün minarelerinden, bütün çan kulelerinden
seni itiraf etmeliyim hey şule, ey ruhunu, özür dile!
ben senin adet kanamalarındaki son alyuvar
sen senin şehrinde boşaltılan ilk bulvar, yıkılan ilk duvar

katledilen son sonat, üstüne kusmuklu postalla basılan ilk
zemin
dur şule!
çamurlu sevgimi kanlı kireçle boyadığın
savaşçı yanaklarına sürmeliyim..

telefon rehberi gibi ayrılıklar bildim ben
alfabetik sırayla yaşanmış
çok sır gizledim, sırla oksitledim bedenimi adeta
sen duymadın, dokunmadın: vurdular arkadaşlarımı,
stereo düştü şehre kış..
mancınıktan aralık aylarında martılarımın
kaşık kaşık çıkardılar gözlerini: o maviydi onlar
o kahverengi
o siyahtı, o yeşildi onlar
anlatılır gibi değildi
hırsım,
bazı gecelerde
kendini kendinden çalan
hırsız gibi
arsızlandım, huysuzlandım
ağladım şule, çok ağladım!
yaş mıydı akan yoksa ateş mi
yumruk muydu o,
tomurcuk mu
piç miydim ben sanki
yoksa bir yosmanın lades
tutuştuğu
firketesi, kepek çilli
tokası..
kaptığım gibi makası
cenazelerde gökte
kaburgalanan
kasırgaları, kadırgaları

kestim sanki
parmak eklemlerimi
        kemirdim
denklemler çözdüm
        sabahlara kadar
kurallar ne derse desin
        şule
ölüm yalnızca
insan bu dünyada oldukça var!.
biri vardı; bir buket çiçekle, bir şişe limon kolonyasıyla
yanında şaşkınlığı ve bir de şaşı ve habersiz halasıyla
mezarlığa gelmişti: Ali demişti, teklemişti, hastaneye
        yetişemedim..
ben bunların hiçbirini haketmedim şule
haketmedim..

        çabuk!
bu ana bir film sığdırmalıyız alelacele:
elindeki porselen umudu düşürünce türkan
altyazıdaki harflerin üstüne
sözcükler kırıldılar ve cüneyt saçlarını savurarak
atıverdi kendini aniden
kadına doğru hızla gelen tarihin önüne
yıllar tek tek rakkamlarına ayrılıp
öyle birer birer saplandılar cüneyt'in yeteneğine!

çıkalım istersen..

şule be! sevdim be!
sen.. kemanlarla piyanolar arasında sıkışmış bir cenabetlik
sen.. yarım kalmış bir ölüm, yarım kalmış kambur bir
        alfabe..
bakmıyor yüzüme general rütbeli istiklaller, anlamıyorlar
        beni
oysa onurla başlıyor gün, yine onunla bitiyor

onu bana soruyor her şey — her yer yine bana onu
anımsatıyor
aynı ben biriyle karşılaşıyorum her gece odamda
zorla bana kendi hayatımı satıyor..

şule
sigara tablasında siperlenmiş iki kırık sperm gibiyiz seninle
aynı lunaparkı aydınlatan iki ayrı sistemin iki ayrı ayı gibi
aynı gözdeki iki ayrı renk gibiyiz
arkasından birlikte seslendiğimiz
o sevinçler, o denizciler, o menevişler nerede?
olası ki haritası kafatası olan bir yerde ya da
atardamarlarında bas-bariton bir temmuzun..
şule!
sen ağlıyorsun?!
— oysa sirkeci'de bir edatsız otel yanıyor
sen bunu bile daha bir türlü kabullenemiyorsun!
haydarpaşa'daki trenleri
raylarından çıkaran da benim
bilmiyor, bilmek de bilmiyorsun..

ayrılırsak bir daha tanışamayacağız asla
ayrılık yabancılaşmanın mat rengidir
zevksiz bir gökkuşağını beline dolayıp
sokağa çıkmış
kaşarlanmış bir orospu gibidir..

ayrılırsak bir daha tanışamayacağız asla
nasılsınız.. diye ince bir tülle örteceğiz
camlarımızı. Gazete kağıtlarıyla kaplayacağız
ellerimizi. Eskiyeceğiz sevgilim. Ekşiyeceğiz!
Albinoni'nin Adagio'sunu dinleyeceğiz farklı
farklı yatak odalarında, farklı, farklı hazlarda
görüyorsun kerem
gün geliyor bütün sevdalar kirleniyor

bütün gökler, bütün balerinler, bütün nilüferler
hatta beyazlar da..

bırak peşimi, lütfen, peşin hükümleri.. bırak!
kerem, kuşlar kadar özgür ve güzel olsak da
göğe bak sevgilim! göğe bak! Görüyorsun, şu mavi
ve hayat bizi içine alamayacak kadar ufak..

kalbimdeki kazığı sökebilirse eğer beklemek
yeniden dirileceğim senin dudaklarında
bir ibadet olacak hasret

ve senin dudaklarında patlayan
kanlı kaynakta yıkanacağım
beni saran bu karanlık rahimden kurtulunca
ve karışıp suya
mezopotamyada
altın bir çeşmeye döküleceğim şırıl şırıl
kim bilir ne hoştur
kim bilir ne kadar sarhoştur toprak oralarda
anason kokar, sonsuzluk kokar, emek ve inanç
ve direnç kokar. Oysa, kokusuzdur sonbahar!.

çift başlı bir kertenkele yavrusu gibi
bir dağın eteklerinde
sosyal demokrat develer güneşlenir
kerem, esrar içen esmer oğlanlar aralarında
hint yağı gibi gülüşür
o gülüşü imzalayan dişler ne de muhteşemdir..

o ne muhteşem imzadır
beyaz mürekkep kırmızı kâğıda
otuz küsur kez damlamış
ya da mühür basmış pembe bir ezanla
kutsal bir oyuğun ortasına tanrı

çevresine beyaz cüppeli müminler toplanmış..
işte ben sarp sert bir damağa döküleceğim
sesim bir tambur sesi, sesim bir kambur ensesi
ve gölgeliklerde, göl suretlerinde
birbirini okşayan tatlı kızların kıllı kollarında
çelebi bir örümcek sürüsü eşliğinde akacağım..
— inan, ardından bakacağım!.
— basra körfezindeki delikanlıların
kabız kahkahaları olacaktır sende kalan
serin fotoğraflarım.. Onlar
tüysüz göğüslerini rüzgâra karşı gerip
ve orada hapsettikleri piranha yürekleriyle
bazen aşka ve allaha karşı gelip
hiç edilmemiş küfürler edecekler.
Olaya bak kerem! Bu vahiy bir sitem!
anlıyorsundur umarım, ben, debisi devrim olan
milattan önce sensizlikte kurumuş bir ırmağım!
— ardından bakacağım!
— libya'da taşa, kurda
sütannelik edeceğim. Ak memelerime
tutunup sallanan doktrinler ve pazar yerleri
"bana bir kilo allegro, bir kilo kuvvet
bir kilo marmara, bir kilo da güç ve adalet"
nihayet kerem
barlarda cin-tonik ısmarlamaya kalkışan
doktorlar — hepsi de solcu ve
ağızları istikrar kokuyor olacak..
anason kokuyor, sonsuzluk kokuyor, emek ve
inanç
ve direnç kokuyor olacak..
— sevişebilir miyiz? diye soran
ürkek, karaşın ve militan lise öğrencileri
önce arkadaşım, sonra teker teker kocam olacak!
portföyümü çalacak ara sokaklarda
hüzzamdan çıldırmış hüsranımın zencileri
ateş başlarına birikip türkü söyleyeceğiz ilkin

sarımsak imal edilen evlere gideceğiz peşinden
sarı imsak vakti.

Soyunacaklar, on beş yaşındaki erkekler
sarılıp sarılıp kulak memelerimi ısıracaklar
cılız kollarıyla korur gibi beni
iştahla, güvenle sarılacaklar. Kemikleri batacak
güneş yerine
akşamüstleri gözlerimde gözlerime..
liğme liğme bırakacaklar beni paramparça
darmadağın. darmadağın, paramparça, liğme
liğme!
görmemek için ayrılığı
gölgemi dipsiz kuyulara, dipsiz uykulara attım
ben de ağladım kerem, ben de ağladım!
ne yazık ki, umarsız, şehvetin etli atına binip
bu gece — son kere
vahşetin satırlarında dağılacağız!
ayrılacağız kerem, mümkünü yok!
ayrılacağız!
şule!
unutma!
yaşadığımız şu şey
hayatın bize armağan ettiği çiçek dürbünüdür.
ve yine unutma ki yarın yalnızca
GÜZEL ÇOCUKLARIN VE SABREDENLERİN VE
SEVENLERİN
mutluluğa yeniden kabul günüdür!

3. şule'nin haminnesi parti kuruyor..

rivayet şudur ki şule'nin haminnesi halide hanım artık bunamıştır. Renk renk sutyenleri ve hiç gitmediği okyanusları vardır. Aşağıdakiler, şule'nin ona derdini açtığı bir akşamüstü, tavanarasından indirttiği ceviz kaplama sandıktan çıkardığı dosyalardan alınmıştır. Bunlar bir olasılık halide hanım'ın ayrılık fantazileri üzerine M. Ö. kurmaya kalkıştığı Bîsütün Partisi'nin içtüzüğündendirler:

"mazoşistler cehenneme gitmek için sevap işler!"

— tülbentten taç beyitlerin altına düşen bayat şehitler
şahittirler sirozlu şehrin canverişine..
kısraklar da kıskıvrak kişneyerek sevişeceklerdir
kalbi yağ tutacak denizin, aort kalacak adı kız adalarının
patlayacak bir tan vakti tam vaktinde
apandisitleri mızıkçı akşamın ve
asid fışkıracak yeniçeri saçlarına erkeklerin
ve erkeklerin o dişi, o diri seslenişlerine...

— bütün adet günlerim delikanlıdır benim
    — diyecek sağ majör mor kurbağa —
    taklar kurulur bataklıklarına ensemin
    ve en sevmediğim karabataklar
    yataklarında vurulur..

"ölümü kim yarattıysa, ölüm bir tek yine ona layıktır!"
— zaten o alışıktır hem ölüme, hem de yalnızlığa

bir küfreder bir küfreder bir   küfreder.....
kumarbaz bir küfre dönüşür mor kurbağa!.

— neyse, aylardan aralıktır. Ezelden beri kalabalıktır
tabutum
huyum bu benim, öc birikir kızım şule! bak, bir bak!
ölüm birikir şu haminneciğinin cücüğüne..

— hasreti kim yarattıysa mezarım o olsun
hey gidi halide hanım, sen bir su ve orospu çocuğusun
— gibi söylenirim bazen kendi kendime —
hasreti kim yarattıysa, ihanetlerin suçu da ona aittir

— velhasıl, baharlar, pekâlâ da kapitalisttir!

— onlar ki osmanlıca kemale ermişlerdir
mustafa kemal derler   susarlar
susadık dememeye sadıktırlar.........

— halide hanım'ın geniş omuzlu ela gözleri
şöyle bir sarsıldığında
tıpkı karasinekli bir eylül ezanı ikindisi gibidir
hey babam be! o sıra balkon harbi çatlak vermiş
başına başına eşarp bağlamış küçük fahişeler
cemre sarhoş olmuş, sinelere düşmüş bu defa
emirgan korusu ebruli başını öne eğmiş..

tabii, orası muşmuş çünkü
miş'li geçmiş zamandan birkaç adet afet kuş
gelip halide'nin megoşlarının ucu ucuna konmuş
evvel azmin içinde, kalbur orgazmın içinde.
tabii, halide seks eroinmanı bir herifin koynunda

ve şehvet doğanın soluk alışını duymak olmuş
"işler yolunda caanaanım!" diye diye
halide'nin bacakarasında yoğrulup yamulup
ve hatta unutulup kalmış umut!

— ayrılıyoruz demiş kocası sonra
— ayrılıyoruz demiş kocası sonra
ayrılıyoruz, ayrılacağız halide!
hadi, n'olur, evet ya da hayır de!
— hayırdır demiş halide, hayırdır yusuf!
şimdi, halide hanım üçüncü derece dul yanığıdır
galiba aslen ağrılı, suret-i nüfustan canciğer istanbulludur..

derler ki:
nihayet, havalanıvermiş
ucuca tutuşup elelesinde durdukları megoşlardan
kuşlar
ve bir sağanağın bir öteki rengi bir başka pazartesi öğlesi
halide hanım'la yusuf efendi
kalamışta ağlaşarak kopmuşlar!

ulan sultanahmet! ulan sultanahmet!
hepsi senin yüzünden
sökülmedi ya cesetler birer birer çakıldıkları
bu hemcinsim yeryüzünden
intihar etmenin sıfatı gibi bir şey oldu.. heyhat!..
artık yaşamak!

derler ki:
o günden sonra
hep mastar halinde kalmış kalamış..

4. kerem'in dedesi tevfik fikret miymiş?!

deden diyor ki: ihanet nefur mahlûkların, yalnız
şahidbazîlerin payıdır! ey güzel çocuk, dinle;
fakat sen bu üzüntünle
neler terkediyorsun, hatırlar mısın?.. neler?..
hayat, farzımuhal, istiklalin elinde engüşt-i ner
ve ufukta, mihraptan kayalıklara bindirdiğin zaman
bitmesi mecbur bir sefer
ve hayat bazen fünun, bazen füsun.. Biliyorsun; manasız,
merhametsiz, ne kadar büyük âşıklar şimdi
senin yüzünden arzın altındaki hayali vahalgâha indi
çıkar o kalbi artık, sevdiğin yetişir;
çıkar biraz da şu öküzler taksın göğüslerine onu
biraz tiksinsinler, biraz titresinler
cesaretten kızıllaşan o etin altında, piyale olsun o
yudumlamak için rû-yi zerd-i ihaneti.. Evet cesarettir
malum, hayatın tek neferi, tek zaferi, tek katliamı
lakin; senin cesaretinle
sevinemiyor âlem, ağlıyor... Kerem, dinle!

Nefur: Korkak
Şahidbazî: Oğlancıl
Engüşt-i ner: Başparmak
Füsun: Büyü
Vahalgâh: Bataklık
Piyale: Şarap kadehi
Rû-yi zerd-i ihanet: ihanetin sararmış yüzü

5. kerem diyemedi ki..

eczalı ayışıkları taşımıştı beş esrarengiz küçük adam
aksaray meydanının aksi eyaletlerinden
laleli yokuşunun haleli yokoluşuna kadar..
gözleri ecnebi artizlerinkiler gibi sivri ve saydam
gözleri romen rakamları gibi keskin ve gaddar
kerem vardı. mehmet, alper, tahsin bir de abdülhâk hamid
duvarlarda yazıyı icad edeceklerdi, öyle icap edecekti
dilleri birdenbire
            tetanoslu küfre ve it sloganlara müsait
bir yerde indim ben
                        galiba
esinledi — simledi o gece şahmerdan bir rüzgâr ve şarap
had tarafıma — ama her tarafımı —
arap atları kaldırdı sürdü
                        saltanatımı..
                        sanatımı
hayal vitraylar altında kalan hayatıma!

hepsinde aristokrat bir simetri
herkeste bir halk edebiyatı yorgunluğu *deyu deyu*
her şeyde terbiyeli, uslu bir isyan
            her şeyde bir kölelik ve teokrasi soyluluğu
ve yine her yerde ihanete, ihtirasa uygun bir yan
ve istanbul bu! başlıbaşına yakışıklı
                başlıbaşına devrimci bir heyecan!

bütününde bir tavır, insan utanır-dercesine
ve acı böylesi sağcıyken
                felsefî eseflerle dansedercesine
                gergin delikanlı adaleleri — hey bak!
sokak aralarına savrulan ve elbet oralarda vurulan
                sevda ve umut ameleleri!

anlamalısın şule! kıskanç ve alçak
                dul durdu acılarım bunca yıl
                nasıl —
nasıl anlatabilirim ki — dudaklarıma konan
                ölü sinekler ve
sinek papazları ki — siyasi bakımdan
                                                bakımsız
aptesler alındı önce hücrelerdekilerin gözyaşlarıyla
                emek namazları kılındı avare!

bir evren ki lacivert dikdörtgen
bir göz ki çimen çember
bir aşk ki bu, alelade görünüp de
içinde ebruli bir coşku gizlenen kare!

dinlemelisin: öğrenci hareketleri: felç inmiş bacaklarıyla
yürümeye.. yükselmeye.. ne demeye kahvehaneleri
            tarayan
dişsiz taraklarıyla akıllı çocuklarımız! ve ateş ve heves ve
            hız
ve psikanaliz ve freud ve otlar üstüne yan yana yatırılan kan
                yan yana yatırılan
                paramparça insan eti

biliyor musun şule, onları onurlandıran tek şey
on altısında katil olmanın azameti!
belki, on dokuzunda ölmenin zahmeti
veya, yanlış bakışların hakikati ya da
yirmisinde geberip
unutulmanın şahane ehemmiyeti!
örnek al, seni sevdiğim cumartesi
parkamın iç cebinde cumhuriyet gazetesi, nâzım hikmet ve
nietzsche
kısa.. kısa.. kısacık sözcüklerle latince
başımda yeşil kasketim, hasretim tüm sırtlarımda
içten kırılmış bir kürek kemiği gibi darmadağın!
dağılın ulan, dağılın!
diye bağırdığım saatler
beyazıt kaldırımlarında!

doğrusu: yitirdiğimizi bilmenin demagojisi
seni özlemenin burjuvazisi
gün gelecek, bütün sahte yüzler katledilecektir
ve yüzün.. üzgün bir ceylan gibi dönüp ardına gidecektir
ama onlar /...../ silahlarıyla, allahlarıyla,
duaları — kurşun dökmeleri ve inançlarıyla
BİZİ YENMEYE ÇOKTAAN YENİLMİŞLERDİR!

sakın ha senin kafanda, kafkanda, kavganda
çatlayan tek cam, karanlığa gömülen tek şehir
ağlarken susan tek çocuk, yarım kalan tek sözcük
uyuyan tek nöbetçi, kurşunu biten tek savaşçı
mat edilebilecek tek satrançcı olmasın!

benim
kendinin
onların
onun ve bizimdir yarın..
yarının morsla yazılı adını
heceleri yeni sökmeye başlayan yavru gibi
zorlanarak okumalısın!

gerekirse, gerekiyorsa ayrılırız şule, böyleymiş deriz
güleriz
şüphesiz! yalnız
sen, beni bırak, insanlığa — aydınlığa ve gönence dönersen
arkanı
yaratılana sığınıp kanlı kanlı darben
usta çırak cinayetin olurum senin!

SENİ
HARCARIM ŞULE!
beni bilirsin. HEM DE
İYİ BİLİRSİN!

kız! kendi ellerimle toprağa gömerim
topluma gömerim seni.. BİLESİN!

6. şule kerem'i kimsesiz kimselere bırakıyor:

ağzı burnu raptiye dolu bir okulun
bütün karatahtalarında sözlüye kalkarım..

eşim olur bir gece yarısı sözlükler
osmanlıcadan ıstıranca dağlarına,
ızdırap arpleri çalan
hınca hınç korkunç delikanlılardan
delianemik gözlerle aşağılanan annelere
ilahi sözcükler getiren sözlükler
eşim / gücüm / dışım olurlar bir gece yarısı..
ey bunalımlarımın alımlı kadısı: karanlık!
ısırılmış elmalar gibi kalıverir gece
alelacele
terli vücutların terliksi güvertelerinde!
müjde ar barış pirhasan'ın lazerli kaleminde
frapan bir doktora tutulur. Ay tutulur ele güne
güneş tutulur da tutulmaz olur mu sanki hiç yemin
yılgı, algılarının yetersizliğinde yıkılmış bir kişinin
kininli tırnaklarıyla tırmalaması gibi bir şey aynaları
hayat, ölmek gibi bir şey — sevişmek nefret gibi bir şey
ve ihanet kendi bedenine devrolmak zaman zaman..

gecenin lacivert alnına kara çalarak
uzak bir mezarlığa giden trenlerdedir odam..
yatağımdayımdır. Kan içindedir içim. Kan reyhandır

kan ceylandır saçlarım. İstanbul çocuksudur o vakit
sevdamla abluka altındadır. Daralır
daralır / daraldıkça darılıp darılıp gider trenler
daraldıkça darılır gider minik sözlerle söylenen o şarkı
daraldıkça darılıp gider ruhumun hurafesi
ayrılığımız, aşkı küçümseyememenin
başkayı yaşatamamanın, sanata başkaldırmanın şık
latife'si!

yatağımdayımdır. Yastıkkılıfının içinde
yastık kılığında bir avuç gerilla yunus balığı
yararaktan bir bayrak dalgalanırken, diken diken kalabalığı
o kutsanmış toplumsal cehenneme: rahmime, haminnemin
gözyaşlarıyla ıslanmış el tülbentine
senin türbemsi pespembe dudaklarına, rahmete ve
mücadeleye doğru
yüzmektedir. Daraldıkça darılıp giden trenlerden
bir aç çocuk — ki öksüzdür, ayakkabı boyar, piçtir —
sarkmış pencerelerden
ayrılığımızın aleni aşina çehresini süzmektedir.

raylar, makaslar ve sinyalizasyon ve nobrium hapları
insanların gelir-gider ve KAHPECE çıkar hesapları!.
bu savaş, bilinçaltımdaki altın ormanın soylu sesiyledir
ses, evet bir ses: ilk adetkanaması kadar ürkütücü, itici ve
özgün
ses, evet bir ses: ciğerlerin gerginliğinde patlayan şen
anafor
bak! bak! daraldıkça darılıp darılıp gider trenler
yüzün üçüncü mevkiden emekli bir koltuk
yüzün partisinden kopmuş bir kol
tanrım!
yüz metrede menzilimdedir yüzün!

ağzı burnu raptiye dolu bir okulun
bütün karatahtalarında
hararetinden — bedeninden
huzurundan — mutluluktan sözlüye kalkarım. Susarım
hemen
susarım kerem! Eğelerim başımı dimdik duran başının
altında
sıfır! sıfır! diye bağırır suretin
takma bacağında kurt yürüyen
bir kurtkadın olur birdenbire hayaletim!
yumuşak bir ge'ye benzer gecenin boğumlu kalın
kuyruğuna
nişan yüzüğünü, zarif ve kibar bir nisan hüznünü takarım.
çürüyoruzdur kahroluyoruzdur. Anlarım!

çakılıverir aklıma aniden şilili bir genç şair
yaşadığını itirafa hazırdır. Lakin, varsa yoksa Lorca'dır
ve varsa yoksa Aragon ve varsa yoksa
varoluşumuz — yokoluşumuz. Kargalar hüznümüzün
ritmiyle
bir o yana bir bu yana salınır. Sahi
amip bir ayıptır istanbul'da ayrılık.
Kerem!
bir aralık
açılıp saçılır hüsran
ve insan
birahane midyeleri gibi yanmış, yanlış bir tatta taranta
babu hepsi
garipsenmiş yumruklarda, garip olan da senmişsin gibi,
hani
bir haini sevmişsin, beklemişsin, özlemişsin gibi, hani!
sahi, hani, hepsi de hiç doğmamış, hiç ölmemiş
kahramanların katili!

onlar sevgilim onlar
faşizmin sahte birer al karanfili!

sonra.. sonra ateşler taşırsın ağzınla
ağzı burnu raptiye dolu bir okulun
o ağızsız ağıtlı solcu kızlarına. Dikkat et hızlarına
onlar saniyesinde devrim yapar, ciddi olurlar saniyesinde
saniyesinde memleketi adam eder, adamı bereket ederler
    saniyesinde
emek, önce emeklemek demektir oysa
onlar olsa olsa yalnızca düşünmenin cahili! O sıra
öğretmenler, müdürler, muavinler haykırır, devinirler:
hay omuz omuza verip dibine vurduğumuz
rakı şişesi şeklindeki halk ve hak çocukları
orospu çocukları, sizler, türk çocukları, tüp çocukları
uslanın! Yo! Yo! Hayır! Us'lanın!
her ulanın ulandığı dudakta ve o şahane meydanların
    sulandığı
simli kanda
önümde — arkamda — nazlı yaramazlığımda
gerilimlerimde — ellerimde — ve hatta hatalı
    aldırmazlığımda
bir mikroorganizma gibi orgazmı hayatın!

Ve hayatımın oryantal istiklali
sürer sürünür sürer
kıp-kıpkısa caddelerde ezilen
up-upuzun köpekler misali.. Benim ruhum
bir hayatkadınıdır kerem! Durma! Yat istersen!
genelevlerde tek sıkıyönetim
intihardır.
Ve intihar
yıkılmaması gereken tek duvardır!

— şule!
giyinik girmek yasaktır
bu davanın kapısından içeri..

kerem! umut
Mavi Gözlü Dev'in emaneti.
Bizler onun öz çocukları. Gördük ve daha da göreceğiz
mutlaka
o güzel ve fevkalade aydınlık günleri..
ama bir şartla ancak
elini kolunu sallaya sallaya dolaşmayacak hürriyet
bu memlekette / oturup şiir yazacak kerem, şiir yazacak!

sen! bilir misin ki:
beceriksiz bir renkle boyalı şehrimde
beşiktaş denen bal balerin bir ibne vardır ve
iner geceleri kasıklarına kadar
bir ortaköylü şehidin
eyvallahtan bozma tüm eyvahları..
ve arkadaşları — ki matematiği, beden eğitimini, paris'i
bembeyaz kaprisi ve hapsi ve sindirim yollarında
biraz da sivil polisliği severlerdi bir heves —
mezartaşlarına sıçtılar herhangisiydi bir mayıs öğlesi
şöylesi ki: böylesi daha da müsait bir basittir
ve hatta böylesi daha da asi ve teatrik bir asittir — ki
has .iktirin sistematiklerden haydi! Has .iktirin! lütfen!
hay bir de hamlet'in salon-salamanje sosyalist-şantörleri
için
söylenen: her bilakis, allahallahları
ne kadar da hayırlı olacak şahlanan inşallahları!

bak sevgilim: onlar
idealizmin iktidarsız, açgözlü, puşt padişahları!.

KEREM'İN YUTKUNDUĞUDUR
KEREM'İN BİR ÇÖZÜM BULUP DA
O AN UYDURDUĞUDUR:
sen tenimdeydin, terimdeydin, benimdin. Sen şule
sen! Ben küçükken koynuma girip saçlarımı okşayan
anneöcü, sen: melankolikliğimin, âlkolikliğimin kadını
tamam! merak etme!
ayrılığın omurlarından bir onur yapacağım kendime
ve inan olsun
inadına
materyalizm koyacağım bu anlamsız pinokyonun adını!.

7. kerem'in kardeşini vurdular!.

— üç yıl önce —

Laf anarşisine karşı sözcükler kısırlaştırıldı. Spiral takıldı ağızlara. Mantıkda olağanüstü hal ilan edildi. Biri orada kendini hırpalıyordu; elindeki tabancayı sinirli sinirli sallıyor, kusarak bağırıyordu:
— "Sevgiler anayasaya aykırı olamaz!"
Gül mevsimiydi. Gri bir erguvan kokusu solunuyordu oysa. Kerem'in on yedi yaşındaki kardeşi ahmet, dizlerinin üstündeydi. Azrail tetikteydi. Bir kenara çekilmiş, kıvançla avuçiçlerini kızıştırıyordu. Ötede, kraliçe arı kanaviçedeydi. Karanlık bir bahçedeydi çağ. Soldan sağa vişne-votka, cola-votka, viski-soda bardakları, yukardan aşağıya buz, iftira ve hiddet vardı. Yıldız parkında sevişen bir çift vardı. Masasının başında şiir yazan bir şair vardı. Elleri arkadan bağlıydı ahmet'in.. Gözlerini de, onlardan birinin annesinin başörtüsüyle bağlamışlardı.. Kokinalı göğüsleriyle yatan cesetleri düşündü ahmet. Merhametsizdi ölüler ve ahmet'in ataerkil yeşil gözleri titreşti için için birden, bir sürü tanrı doluştu yüreğine. Hiçbiri de anlaşılır gibi değildi. Pastel bir canveriş olmalıydı onunkisi. Rujlarıyla uyaklarını altını çizen kızları özledi. Zaman zaman okuduğu Red-Kit'i çekti canı birdenbire. Canı kıyıya yakılmış dev bir ateş gibi, bütün hayalet gemileri ve cani korsanları çekti bedenine doğru. Bekledi. Koca memeleri sarkaç seksarkadaşlarının traşsız koltukaltlarını bile, utancından kıpkırmızı zenci kesilmeyi bile, hiçbir şey olmayı bile. Eğim kazanmıştı şiddet bir kere. Çıplaktı çünkü, çırılçıplaktı ahmet, çıplaktı çünkü, çırılçıplaktı ahmet!
En kalın seslisi:

—"Erkek olmuşsun sen be.." diye çıkıştı. "Kıçın kıllanmış!"

Ağlıyordu ahmet. Ağlamıyordu ahmet.

— "Komünist olacak kadar büyüdün demek. Ananın ..ında mı öğrettiler sana vatan hainliğini ha!"

— "Baban kim lan senin, marx mı, lenin mi, söylesene piç kurusu! Yoksa rus ordusuyla mı yattı anan senin?"

Gülüşmeler.. Sürtüşmeler.. Kıvılcımlar.. Yıldırımlar.. Atan sigortalar.. Yanan teller.. Gül mevsimiydi. Biri omuzlarından itiverdi ahmet'i. Hızla, yere çarptı. Çenesini vurunca taşa, iki dişi kırılıverdi. İki çiçek kırılıverdi. Işık kırılıverdi. Umut kırılıverdi. Ağlıyordu ahmet. Ağlamıyordu ahmet.

— "Domal ulan.." dedi en ince seslisi. Bir arzu.. Bir istek.. Bir davet.. Bir fobi.. Bir güçsüzlük.. Bir gariplik.. Bir dışlanma.. Bir dışkılama biçiminde!

Kollarına, bacaklarına yapıştılar. Kollarına bacaklarına yapıştı ter ve karşı koyma. Biri baldırlarını iki yana doğru iteledi. Kanı damarlarını iteledi. Gerip açtılar. Bağırsaklarında bir cin bağırıyordu.. Hıçkıra hıçkıra ağlıyordu ahmet. Hıçkıra hıçkıra ağlamıyordu ahmet..

En kalın seslisi:

— "Biz sana şimdi öğreteceğiz, bak nasıl olurmuş o iş.." diye mırıldandı. Arkasına geçti. Yıllar geçti mecazi. Tramvaylar geçti arkasına. Sonra en ince seslisi, sonra en ortanca seslisi, sonra en börülce seslisi, sonra en aç seslisi, sonra kekeme olanı, sonra dilsiz olanı..

— "Aç ağzını!"

Açtı ağzını ahmet. Açmadı ağzını ahmet. Açtı ağzını, yumdu gözünü.. Damağına bir metal deydi. Hangi elementti bu? Ya da hangi bileşik! Belki alaşım.. "Alışırım.." dedi içinden. İçi kamaştı. Bir yıldız kaydı.. Alnına çarptı.

— "İyi miydi.." diye sordu birisi. Öteki güldü. Beriki yüzüne tükürdü..

Diğeri tetiği çekti.
Sıçrayarak uyandı kerem. Annesini dürttü.
— "Ahmet nerde anne?"
— "Gelmedi!"
— "Nereye gitti peki bu çocuk?!"

ülkem katliamla abluka altındadır. Daralır
daralır / daraldıkça vurulup vurulup gider ahmet'ler
daraldıkça vurulup gider senfonik vatan aşkı
daraldıkça darılıp darılıp gider trenler
manifestosu olur sözlükler onurun
gizemli bir gece yarısı!

ahhh! ne çok azgın kıtanın
tarihine girdi çıktı umudum!.

8. konuşma! yeter! şule! sus! yoksa seni vururum!

Ayrılık senfonisi bitmektedir. Orkestra şefi — ki istanbul'dur, yaşlanmıştır artık. Kerem, şule'yi bir gece zorla salacak'a götürür. Saatlerce kıpırdamadan otururlar. Martılar vardır. Hepsi de budur..

kerem: yalnız bende değil yalnızlık hali;
deniz de karanlık, gökyüzü de;
bir acaip, kuşların hali...

şule: efendim?!

kerem: orhan veli'den!.

şule: — susar. büyülü bir rozet takmıştır yakasına —

kerem: türkçenin o patlak gözlü aptal bakışlı
sarkık dudaklı sözcükleri
sümüklerini çekiyor olacak bir kenarda
biz ayrılırken..

şule: sen bir şairsin, sen bir insansın
biraz inançsın kerem, inançsızlığın orta yerinde!
sonra.. garip bir hırsla saklanansın
edip cansever'in elinde kurbağayla katledildiği
meserret oteli'nde!

kerem: konuşma! yeter! şule! sus! vururum! sus! yeter!
tanrım! utkuların sahaflar çarşısındayım

tanrım! bu gerçeküstü bedenimle
ikilemlerin karşısındayım..
tanrım! ne kadar iyimserim ne kadar da budala
şule! yetiş! vuracağım seni! sus! yeter! namusum
yoksul! ağrım, sonsuz! sen de yoksun artık şule!
kimse
yok! yokoluş okullarındayım "belki"den
beklemeli..

hayat diyor ki: oğlum, kerem!
sen önüne dek gidip durmalısın
ölüm, seni, yanına yaklaşamadan
acısından küstahlaşarak
seyretmeli..

şule: fakat
bu sakat
ve hadım ve yalnız adamlar
— ki sen de onlardansan eğer
bir gün
— örneğin
özgün bir eylül!
karamsar veya
karmakarışıkmışsın varsay
âşıkmışsın ki meğer!.—
ölgün bir seher
çarpa çarpa kırıp dağıtırken göğü
soylu, tozlu bir yolun
sonuna getirecektir hepimizi
orada bulacağız boylu boyunca yatan
toprağın bileklerinde yumru yürekler gibi atan
o harikulade, kısa öyküyü:
fiiller sandılar ki
büyük cümlelerde

yüklemlere girer girmez adam oldular
oysa onlar çoktaaaan anlamlara ihanetten
sözlüklerde idam oldular!

kerem : sen tenimdeydin, terimdeydin, terimlerimdeydin
şule!
benimdin, benim olan derinimdir!
elimdeki bu tabanca —
ki beni bir tek o
merhamete boğabilir sanıyorum
kim bilir —
sanki bilinçlenmiş, aşka gelmiş dev bir karınca
gibi
göğsüne eritilmiş kokinalar taşıyacak birazdan
çerçevesiz bir güneş yapıştıracak alnına sahici
coşkulu, uykulu ve çalıntı, hasta bir yazdan!
sen! beni terketmenin mors alfabesi
sen! beni, seslerle aldatmanın canlı hevesi
sen! ağzın kurak bir nisandır
davranışların "pepino di capri" psikolojisi
sen! hapishane avlusu omuzlarınla
sürekli dinçsin. Biz, farkındaysan, sürekli güçlüyüz..
birincisi beklentiler, bir sen, bir de ben! kıpkırmızıyız..
kımız gözlerimizle hayata gözcü bir üçlüyüz!
sen! hey! kurşunumun kadını!
vuracağım seni şule! ah ulan, vuracağım seni bu gidişle
ve inan olsun — inadına
parmaklarımı parçalaya parçalaya
parmak çocukların kaderlerine yazacağım adını!
otuz iki dişiyle birlikte kıracağım esareti
ah şule! bir tanem! bin tanem! gitme! kal!
benimkisi yalnızca
kafesteki yaşlı aslanın çürük cesareti!

şule : durma! çek tetiği!
ben kendi kendimi gömerim gerekirse..
mezarım! taştan! yüreğim! mermer!
gölgelerin içinden sıyrılıp da gelen
ruhumdur, icarus'tur..
vur beni! durma! yoksa küçülürüm!
yaşantım! bakir! onurum! aşkınla seferber!
namluların
uğrunda kaldırılıp da indirildiği insanlar:
deyyustur!

kerem : konuşma! yeter! şule! sus! vururum! sus! yeter!
bir kuş uçar, bir kuş uçar, bir kuş... uçabilir!
ve bir kuş, isterse, mavinin her tonunda
yine doyasıya sevinçli ve özgür (anla!)
şaşmadan, toyca kanat açabilir!.

şule : kerem
ayrılmalıyız!
dön bır an ve hiçbir şey söyleme!.
"biz kahredilen bir neslin malıyız!"

kerem : bu hangi komik neden
bu hangi budanan dudak hangi eflatun yüzden
sanki hep bir acılanmanın yüzünden, ha?!
yitirilen eldivenler, atkılar, parkalar; yitirilen anılar
uzak evlerde bırakılan dostlar, gülüşmeler, kitaplar
kirli tabaklar, kirli küllükler, kirli fıkralar
kirli sevgiler, kirli aldatmacalar ve içki şişeleri
ve vestiyerlerde unutulan bir şemsiye, bir nüfus
cüzdanı
unutulan bir başkaldırı. Biraz kırsal bir sevda
biraz kılcal bir anlam. Soranım

bu hangi iğreti neden, kimden, kahrolasıca!
fallar mı açtın, burçlar mı söyledi, ne?!
muzır bir kahkahaya dönüşecek son
acı
çığ
son
acı
çığ
lık!

şule : *ayrılık:* bir tür isyan- sabırsız!
bir tür, ihtilal olma tutkusu
yine, yürümek bir tür ayaksız
bir tür, ayaksız ayağa kalkma arzusu!
ayrılık: düşün ki: bir tür, sonbahardır
düşlerin vardır
yağmursuz, çamursuz ıslanmak, kirlenmek
biçiminde!
yine, bir tür, sinirlenmek
sevdaların bitiminde
sıkarken elini uğrunda hayatını verebileceğin
kişinin
ve ümit yaşar'dan "ayrılanlar için"
kıpır kıpırken kulaklarında
dolaşmak! dolaşmak! dalaşmak kendinle
kıllı bir kadın memesini andıran istanbul sokaklarında!

kerem : fantazi takar yakasına kerem
gece yarısıdır. hece yarısı. yas yarısı.
"hoşçakal, beni ara, kendine iyi bak"lar

ortalarından kırılıverir, kanı akar harflerin
imla kuralları infaz yasası olur, bu az çok da galiba
faşizmin aşina yarası. Sevinç yarısı. Haz yarısı.
mecazdı bizim beyazımızdaki. Damlara
damlayakalan
ay ışığı ve yarım bırakılmanın alışkanlığı!
Kimliksiz!
ayrılık mıdır nedir o cinayetlere atılan suç
ayrılık mıdır nedir, hayırdır, huzursuzluğu utancın
hernasılsa, ayrılık,
artık *sünnettir*, farz değil. Kolay değil gözlerin..
Ve gözlerin yeşil ve diri bir dil olur içimde birden
üçüncü tekil şahıslıktır beni özleyen yarın
kalkmak için beni bekleyen otobüsler, trenler,
gemiler!
velakin yolculuk, şimdilik, pek tekin bir şey değil!
bir kuş uçar, bir kuş uçar, bir kuş... düşebilir
yalandır! yalan! yalan ulan, yalandır!
BEN GÖRDÜM. Kuşlar acemi ve kör olabilir
ama asla *nankör* filan değil!

şule : ayrılık, bir tür isyan-sabırsız!
düşün ki: bir tür, sonbahardır...

kerem : matematiği sevmeyen çocuklar sevdim ben
kimsenin adını bilmediği, kimsenin çözemediği
geometri problemlerinde..
gül suyunda yıkanmış, yakasına gül ağacı takmış
kadınlar sevdim ben!.
silahını kaldırır) şuleeee!
şuleeee!

— kendini vurur!.

kerem'in iç cebinden bir diş fırçası çıkar. Aşağıdaki şiir bu diş fırçasına sarılıdır.

DE GÜLÜM

de gülüm! De ki: ela bir günde geleceğim
istanbul darmadağın olacak, saçlarım
darmadağın. Hepsi, darmadağın!
üzülme gülüm! Toparlanacağız, birlikte,
ayağa da kalkacağız, yürüyeceğiz de gülüm
hem de çelikten toprağını dele dele hayatın!

de gülüm! De ki: bitmiştir umut, bitmiştir
sevgi, bitmiştir güven!
güven bana gülüm!
sana bitmemişliği öğretecek, tattıracaktır
hasretten — hakikaten — ten değiştiren yüzüm!

göreceksin gülüm! Bekle!
hırslarımız, acılarımız gitgide ihanetlere
hainlere, ezilmelere alışacak..
göreceksin — sevinçten ağlayacaksın gülüm — ki
işe o vakit bana — doğrudur! —
şair olmak, seni sevmek pek çok yakışacak!

bak! şiirler var, mektuplar var, çocuklar var,
sokaklar var, kediler!
inan bana gülüm, ölüm yok bir tek! ölüm yok bize!
ölüm inananlar için sessizce
kara kaplı kitaplardan çıkartılacak..
göreceksin gülüm! Bekle! Göreceksin!
artık hiçbir insan, hiçbir kavga ve hiçbirimiz
bu dünyada, yapayalnız, umarsız kalmayacak!.

İÇİNDEKİLER

Her Şairin İnfazı Kalem Tutmasıyla Yazılır! 7

CANGÜNCEM'İN GRİ SAYFALARINA
ŞAVKI DÜŞER HALKIMIN

Cangüncem'in Gri Yapraklarına
Şavkı Düşer Halkımın

bir 13
iki 18
üç 23
dört 27

ŞEHSUVAR

I. 33
II. 36
III. 43
IV. 46

GÖZLERİM SIĞMIYOR YÜZÜME

Rengâme 51
Bir Martıyı Ağlattın Sen! 55
Ecce Homo'seksüel.. 56
Hikâye 57
Ordan Oraya Oratoryo 58
Work'es'tra'vma 59
Gülten 63
Muzır Vahiy 64

Ah! Acı.. 72
Çağlalar Dilsiz Değildir.. I 73
Çağlalar Dilsiz Değildir.. II 74
Mızırdan 75

KEREM İLE ŞULE'NİN AYRILIK SENFONİSİ

1. kerem dedi ki 79
2. şule büyüyünce orospu olacak.. 88
3. şule'nin haminnesi parti kuruyor.. 95
4. kerem'in dedesi tevfik fikret miymiş?! 98
5. kerem diyemedi ki.. 99
6. şule kerem'i kimsesiz kimselere bırakıyor: 103
7. kerem'in kardeşini vurdular!. 109
8. konuşma! yeter! şule! sus! yoksa seni vururum! 112

Yayımlayan: Anadolu Yayıncılık A.Ş.
Kapak Baskı: Reyo Matbaası
İç Baskı: Şefik Matbaası

küçük İskender

GÖZLERİM SIĞMIYOR YÜZÜME

şiir

"Sevmek benim için dinsel, cinsel, tinsel, düşünsel, metafizik veya astronomik bir önem taşımıyor; ahlâk anlayışım varolana yönelmem ve onun anlamlı sorumluluğunu, payıma düştüğünce, yüklenmem konusunda adeta zorladı beni. Galiba 'kim' oluşum da şu mizahi dengede: Sevgiyi önce kendi içinde bul, sonra sev; önce insan ol, sonra yaşa! Tek sıcak kalan kaygım sevmek-sevdirmek, yaşamak-yaşatmak kaygısı."

— Küçük İskender

Bu kitapta Küçük İskender'in üçü dışında daha önce yayımlanmamış şiirleri yer alıyor.

Küçük İskender (d.1964) İstanbul'da doğdu. Kabataş Erkek Lisesi'ni bitirdi. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde beş yıl okuduktan sonra, son sınıfta, "oradaki insan olayına bakış biçimi"ne duyduğu tepkiyle bu okulu bırakıp İ.Ü.Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü'ne girdi. Adam Sanat dergisinde yayımladığı şiirleriyle ilgileri üstüne çekti.

ADAM

adam 326